

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knafljeva ulica 5

Uredništvo „Domovine“, Knafljeva ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din, Amerika letno 1 dolar. — Račun pošte hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Naprej na skupno delo za napredek domovine

Kakor smo že zadnjič javili, je prišlo med «Domovino» in «Kmetiskim listom» do važnega sporazuma. Oba ljudska tednika sta se kot enakopravna borca za napredek našega kmetijskega ljudstva in našega malega človeka sploh dogovorila, da bosta v vsem svojem delu roko v roki trajno postopala po enotnih načelih ter složno še uspešneje služila kralju, državi in narodu. Dogovor je izveden tako, da bosta združena uredniška konsorcija «Kmetiskega lista» in «Domovine» tvorila skupno vodstvo obeh listov ter skrbela, da bosta oba tednika še intenzivneje delala za konsolidacijo in vsestranski napredek Slovenije, Jugoslavije in vsega njenega prebivalstva.

Skupni uredniški konsorcij je določil obema listoma naslednje glavne smernice: «Pri- navajajoča kmetiski stan kot temelj naše narodne države in upoštevajoča življenjsko važnost vseh ostalih delovnih slojev bosta «Kmetiski list» in «Domovina» še krepkeje pospeševala in utrjevala njihovo socialno in gospodarsko solidarnost. Stoječa v delu za organsko narodno edinstvo na tradicionalnih tleh slovenskega jezika kot žive in pozitivne kompo-

nente v jugoslovenski sintezi, videča v Jugoslaviji našega najmočnejšega zaščitnika in pravo mater domovino, bosta vedno in povsod čuvala in krepila med ljudstvom narodno in državno jugoslovensko zavest. Priznavajoča verstvo, predvsem krščanstvo, kot pozitivno silo v življenju našega naroda, stojita oba lista slej ko prej na stališču, naj vse javno življenje temelji na pozitivnih normah etike. Posvečujoča tako vse svoje sile napredku naroda bosta «Domovina» in «Kmetiski list» mogla v bodoče še uspešneje vršiti nalogo, ki jo je manifest Nj. Vel. kralja naložil vsem iskrenim Jugoslovenom dobre volje.»

To so lepe besede in z vso vnemo se jih bomo držali. A vsi naši prijatelji širom domovine naj naše delo kar najbolj podprejo. Združite povsod svoje sile, sodelujte vneto in složno na vseh poljih narodnega napredka, zlasti pa v gospodarskih in prosvetnih organizacijah, bodite si odkriti prijatelji in pomnite, da je srečna bodočnost naše drage domovine Jugoslavije odvisna od sloge vseh naprednih in narodnih ljudi!

Zadružna industrijalizacija kmetijstva

Poslednje čase beremo in čujemo na vsakem oglu razglabljanja o industrijalizaciji našega kmetijstva. Ko se že toliko govori o tem, pogledjmo, kaj je prav ta novotarija in kaj bi nam utegnila koristiti.

Vemo, da je večina kmetijskih pridelkov taka, da potrebuje do uporabnika še nadaljnjo predelavo. Tako so potrebne tovarne, da predelujejo sirovo peso v sladkor, da izdelujejo iz krompirja moko in škrob, da napravijo iz svežega svinjskega mesa prekajeno svinjino in tako naprej. Za to predelavo je seveda treba neke industrije, ki naj preobrazijo kmetijstvo, da ne bi izvažalo več sirovin, temveč že industrijske izdelke. Tako preobražanje kmetijstva imenujemo industrijalizacijo kmetijstva. Navadno izvedejo ta preobrat posamezne družbe, ki imajo za seboj banke. Če pa se osnujejo iz samih proizvajalcev sirovin, to je iz kmetov, take zadružne industrije, imenujemo to zadružno industrijalizacijo kmetijstva. Toliko o pojmu samem.

Industrijalizacija kmetijstva je v bistvu prav zdrav pojav, saj je dobiček dvojen: kmet ni v stiski za kupovalce svojih pridelkov, a zraven najdejo delavci, njegovi otroci, doma zaslužek. Kmetijstvo bi se na ta način oteplilo raznih posrednikov in ostal bi ves dobiček doma. Mimo tega pa ostanejo še razni odpadki za živinsko krmo. Tako so nastale na Češkem, v Nemčiji in v drugih deželah razne kmetijske zadružne industrije, ki prav lepo uspevajo.

Kaj naravno je, da je tudi oko naših narodnih gospodarjev zadelo pri iskanju poti iz naše kmetijske krize na industrijalizacijo kmetij-

stva. Saj so pa tudi na videz dani pri nas vsi pogoji za to panogo. Na videz, pravimo, če pa pogledamo globlje v zadevo, vidimo, da nam manjka dvojega, kar je ubilo doslej vse poskuse za industrijalizacijo kmetijstva pri nas. Manjka nam potrebnega kapitala in kupovalcev za predelane kmetijske proizvode.

Lepa je parola, ki je rada na jeziku: kmečki denar kmetu! Vendar pa ostane ta blesteči rek vse dotlej prazno mamilo, dokler bo romal kmečki zadružni denar po bankah v industrijska podjetja, ki predelujejo tuj bombaž, tuje železo in druge tuje proizvode, ter v trgovine, ki uvažajo tuje kmetijske pridelke, čeprav imamo boljših domačih v izobilju. Lansko pomlad, ko je zmrznilo mnogo krompirja, a ga

je bilo v deželi še vedno dovolj za seme in hrano, so zaslužile razne družbe in zadruga na škodo domačim pridelovalcem mnogo denarja, ko so po nepotrebnem uvažale slab, cenen krompir iz inozemstva in ga drago prodajale. Uvažamo še danes v vinorodno banovino vašgona slabega vina iz drugih pokrajin države ter gre po nepotrebnem iz dežele denar, ki se ne vrne nikdar več. Kaj pa kupujejo pri nas tiste pokrajine? Kmetiski denar tako ne služi v korist kmetijstva, temveč v izkoriščanje kmeta in za tlačanje cen domačih kmetijskih pridelkov. Za zadružno industrijalizacijo kmetijstva ni denarja, saj ga še kmetijstvo samo strada.

Za kmetijske industrijske izdelke je pa treba predvsem kupovalcev, bodisi na domačem, bodisi na tujem trgu. Ko govorimo o zadružnih tovarnah, na primer za krompirjev škrob, pozabimo, da že imamo take tvornice v Banatu, kjer so dani vse pogoji za industrijski krompir. Pogledjete na njihove zaloge, ki se kupičijo iz leta v leto, ko ni domačih odjemalcev, ker je uporaba škroba za domačo platnarsko industrijo pičila.

Povsem drugače je na Češkoslovaškem, v Nemčiji in v drugih industrijskih deželah, kjer najdejo le-ti izdelki kmetijskih zadružnih industrij doma kupce.

Pa nam ostanejo še tuja tržišča, boš morda ugovarjal. Nimamo nikjer več prostora. Ko smo uganjali celo desetletje brezplodno politiziranje, je spalo naše gospodarstvo, dočim so si razdelili drugi narodi svetovni trg med seboj. Prav radi kažemo na lansko, za tri sto milijonov dinarjev aktivno trgovinsko bilanco. Nihče pa ne pomisli, da je dal ta presežek v glavnem pospešen izvoz pšenice, ki smo ga dosegli tako, da smo šli znatno pod svetovno ceno. Na tak način bi mogli nemara tudi prodajati izdelke naše kmetijske industrije. Kdor pa gospodari z izgubo, kmalu dogospodari!

Za zadružno industrijalizacijo kmetijstva nam manjka torej glavnih pogojev: kapitala in kupovalcev. Dokler pa ne bomo imeli tega dvojega, je vse pisanje o zadružni industrijalizaciji kmetijstva le prazna pesem, ki utegne prinesiti našemu kmetijstvu novih razočaranj in omajati temelje zadružne miselnosti.

Vsi v boj proti jetiki

Jetika je najzavratnejša bolezen, ki neusmiljeno divja med vsemi sloji in stanovi naroda. Njena kosa žanje med revnimi in bogatimi in nikogar med nami skoro ni, ki ne bi imel sorodnika, prijatelja ali znanca, ki ne bi trpel na tej bolezni v ostrejši ali milejši obliki. Okuženju po tej bolezni v ostriji ali milejši obliki izpostavljeni noč in dan, doma in izven doma. Zdravljenje in zatiranje jetike je težavno in naporno. Vendar pa je tudi jetiko mogoče zdraviti in ozdraviti ter zajeziti njeno prodiranje. Treba je zato imeti le voljo in dobro izvedeno organizacijo, ki v sebi združuje vse niti protituberkuloznega boja in ki pri sebi zbira najširše vrste naroda, tako da ni kraja v domovini, ki zdravljenju in zatiranju jetike ne bi

posvečal organizirane pažnje. Tako organizacija predstavlja pri nas Osrednja protituberkulozna liga v Ljubljani s svojimi krajevnimi protituberkuloznimi ligami.

Zdravljenju in zatiranju jetike mora vsa naša javnost posvetiti svojo skrb in pažnjo. Eden v tej, drugi v drugi obliki, vsi pa skladno hiteči za skupnim ciljem: jetična obolenja med narodom omejiti na najmanjše število. Mnogi imajo po svojem poklicu dolžnost, da skrbje za zdrava stanovanja, mnogi morajo širiti splošno zdravstveno naobrazbo med narodom, zlasti med mladino; mnogi imajo organizacijske možnosti, da vse, ki imajo v kraju po zakonu ali po svojem poklicu dolžnost, zatirati razmah jetike, združijo v požrtvovalno bojno četo;

mnogi imajo priliko, da utrjujejo telesno odpornost; marsikdo vidi, kako slabo se pri nas še skrbi za razkuževanje okuženih stanovanj; marsikdo ima vpliv, da more zboljšati gmotni položaj jetiki podvrženih oseb. Marsikdo ima sredstva, da more gmotno podpreti protituberkulozna stremjenja. Vsakdo ima možnost, da pri protituberkuloznem boju sodeluje.

V dneh 3., 4. in 5. maja, ko solnce in zrak oživljena sipljeta na zemljo novo zdravje in novo voljo do življenja, se vrše po državi protituberkulozni dnevi. Njih namen je, vzdriniti vsakega posameznika iz brezbriznosti napram jetiki. V teh dneh mora vsak posameznik storiti sklep, da hoče vstopiti v organizirano borbo proti jetiki. V protituberkuloznih dnevih imajo naša telovadna, sportna, prosvetna in dobrodelna društva dolžnost, da svoje članstvo v eni

ali drugi obliki opozarjajo na potrebo protituberkulozne borbe; ta dan naj dobre roke sipljejo bolnim in potrebnim tolažbe. Po domovini mora iti klic: Dajmo deci solnce in zraka, kajti deca je najbolj ogrožena! Raz prižnic naj narod sliši poučno besedo o jetiki.

Po odredbi oblasti imajo pri protituberkuloznih dnevih sodelovati državni zdravstveni in socialni uradi, zdravniki, šole, kratko vsi, ki morajo po svoji službeni dolžnosti imeti zanimanje na tem, da med narodom vzbudimo koristno zanimanje za zdravljenje in zatiranje jetike.

Pri resnih zdravstvenih in socialnih vprašanjih se pokaže globina narodove prosvete. Pripravljajmo se, da bodo protituberkulozni dnevi dobro organizirani!

Še nekaj o deliktih zoper imovino

V najobširnejše poglavje novega jugoslovenskega kazenskega zakonika (kazniva dejanja zoper imovino, o katerih smo razpravljali že v nekaj številkih) spadajo končno določbe o igranju na slepo srečo in pa določbe o poškodbah tujih stvari in imovinskih koristih.

Igre na slepo srečo

ali z drugimi besedami **hazardne igre** so one, katerih izid je odvisen popolnoma ali po veliki večini od slepe sreče, od naključja in ne od spretnosti ali sposobnosti igralca. Katere so te igre, ni naštetu v zakonu, marveč je prepričano sodniku, da presodi glede vsake igre, ali spada med one na slepo srečo ali ne. Pa tudi one igre, ki so prav gotovo hazardne, niso vedno kaznive.

Primeri kaznivih dejanj glede hazardnih iger so namreč samo ti-le:

1.) Obrtno igranje na slepo srečo. Tako igranje se kaznuje v denarju do 20.000 Din, v ponovnem primeru pa tudi s strogim zaporom do enega leta in z izgubo častnih pravic.

2.) Mamljivo zavajanje k igranju hazardnih iger se kaznuje enako kakor ravnokar rečeno.

3.) Igranje hazardnih iger na javnem kraju (kavarna, gostilna, park, uradni prostor itd.). Storilec se kaznuje le denarno.

4.) Sleparska hazardna igra. Kdor upotrebi pri igri na slepo srečo napačne karte ali drugače kakšno slepilo zaradi osebnega dobička, se kaznuje z robijo do petih let in v denarju. Predmeti igre na slepo srečo kakor tudi denar, zaplenjen pri taki igri, se odvzamejo v korist fonda.

Glede pomoči pri igranju na slepo srečo, je treba vedeti naslednje: Lastniki in najemniki kavaren, krčem in drugih podobnih javnih prostorov, ki dopuščajo igre na slepo srečo ali dajo igralcem možnost za takšno igro, ali jih prikrivajo, se kaznujejo v denarju. V ponovnem primeru jih sme sodišče obsoditi tudi na strogi zapor do enega leta in na odvzem pravice za obratovanje trajno ali za nekaj časa ter odrediti, da se ta obsodba objavi ob njihovih stroških v novinah.

Kdor neupravičeno prireja loterijo srečk ali stvari, kakor tudi, kdor prodaja take srečke ali stvari, se kaznuje v denarju do 10 tisoč dinarjev, v ponovnem primeru pa tudi z zaporom do šestih mesecev. Z isto kaznijo se kaznuje tudi,

kdor ima neupravičeno v posesti inozemske srečke zase, ali za prodajo. Predmeti kaznivega dejanja se odvzamejo.

Poškodba tujih stvari in imovinskih koristih.

Tu imamo neke predpise, kakršnih stari kazenskih zakonik sploh ni poznal. Poškodba tujih stvari in imovinskih koristi je kaznivo dejanje, ki se preganja le na predlog oškodovane osebe, po službeni dolžnosti pa samo takrat, če je poškodovana javna dobrina. Krivec je oni, ki poškoduje ali uniči tujo stvar, ali jo stori za neporabno ali kdor odvaja tujo elektriko, parno ali drugo podobno silo (energijo) z namenom, da bi drugega oškodoval. Storilec es kaznuje z zaporom do treh let ali v denarju do 30.000 dinarjev.

Če ne znaša vrednost poškodbe nad 300 dinarjev, se kaznuje storilec z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 Din. V posebno lahkih primerih ga sme sodišče tudi oprostiti vsake kazni. Če je povzročil storilec škodo nad 10.000 dinarjev, se kaznuje z robijo do petih let ali s strogim zaporom.

V starem zakoniku ni bilo posebne določbe za tatvino električnega toka ali druge take energije, temveč so se smatrale take tatvine kot običajna tatvina ter jih niso kaznovali tako strogo, kakor sedaj po novem kazenskem zakoniku.

Važne so še naslednje določbe: Kdor odvrča z izmišljanjem, prevarnimi navedbami, sumničanjem ali z drugimi nečastnimi sredstvi zoper prodajalca kupce od namerjanega kupovanja blaga pri tem prodajalcu, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju. Preganjati se začne na zasebno tožbo.

Kdor izda drugemu tvorniško ali trgovinsko tajnost, za katero je izvedel v službi, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev. Preganjati se začne na zasebno tožbo.

Kdor, zastopajoč imovinske koristi izvestne osebe ali skrbeč za njeno imovino, ne izpolni svoje dolžnosti z namero, da bi oškodoval to osebo ali zlorabil njemu dana pooblastila, se kaznuje zbog te zlorabe zaupanja z zaporom do treh let. Kdor stori to z namero, da bi pridobil

GUSTAV STRNIŠA:

Francozi in rokovnjači

(Dalje.)

«Ne vem, zakaj se danes tolikokrat spomnim na starega Krajčka. Že zjutraj, ko sem se napolnil, sem ga videl v mislih. Zdaj že spet. Prav takole je ležal nad Kokro kakor zdajle jaz. E, ni mu bilo baš prijetno tiste zadnje ure v Šmajdovem gradu! Kako lepo šumi pod menoj Kokra! Šumi in poje tiho, mirno, da kar uspava človeka. Kar miho mi postane, če jo poslušam. Na svojo mladost se spomnim, pa na mater, ki me je že otroka zapustila in umrla. Pa sem postal rokovnjač. Sam nisem vedel, kdaj sem se tako razdivjal in celo moril ljudi. Ej, ej! Bedni rokovnjači smo, miru in pokoja ne poznamo! Naše glavice nam vedno trepetajo na ramah v večni nevarnosti, da jih ne izgubimo! Pridi k meni, vranec moj dragi!» je kriknil lepemu črnemu konju, ki ga je vedno jezdil.

Konj je pridiral.

«K meni se vlezi, živalca zvesta!» je ukazal Dondež in mu zamahnil s prstom. Konj se je takoj spustil v travo in naslonil svojo glavo na mogočna rokovnjačeva prsa.

«Ej, konjiček, prijatelj moj najzvestejši, kdaj se vendar spočijeva midva? Menda nikoli. Oba sva črna rokovnjača nemirne krvi. Oba žene po svetu usoda brez oddiha!»

Konj ga je žalostno pogledal s svojimi velikimi očmi.

«Le glej me, le! Vem, da si mi zvest! In rad te imam! Nate, samo nate lahko brezskrbno naslonim svojo glavo, na drugega pa na nikogar ne! Vse zaupanje sem izgubil v svoje ljudi. Vsi

so hinavski in zahrbtni! Včasih mi pride, da bi vse pustil, prav vse razen tebe! Pograbil bi denar, kar sem ga naropal, in odjezdil s teboj daleč po svetu. Pa ne morem! Privezala me je k sebi ženska. Pa še misli trapa, da je ne maram. E, če jo bijem, ji ne bo škodovalo, saj vem, da ni kaj prida. Toda rad jo imam, preveč rad!

Kako to, da se baba tako dolgo ne vrne s tem smrdljivim mešetarjem? Nazadnje se bo koza še zaljubila vanj. Rokomavharice so pač sramota naših poštenih deklet! Zdaj pa vendar nekdo lomasti skozi veje. Menda je res mešetar!» je zaključil Dondež in prisluhnil.

Zagledal je Rezo z mešetarjem.

«O, Dondež! Zdavnaj te že nisem videl! Kar pogrešale so te moje oči!» je hitel mešetar. «Menda si tudi ti že menil, da niso moje kosti več cele?» je zbedel glavarja, saj je vedel, da so mu na Dondežev ukaz pri Jelenu puščali kri.

«Ne žlobudraj neumnosti! vedno si me sleparil, kjer si bil le poleg! Jezen sem bil pač nate, pa ne brez vzroka! No, dobil si svoj delež, zdaj pozabiva! Sam se ti nisem silil. Rokovnjaške kupčije pač niso slabe, zato jih ne moreš opustiti. Saj te imam sicer kaj rad, ker vem, da si eden onih zanesljivih, ki nas ne bo nikoli izdal!»

«Tisto pa ne! Čemu neki? Kaj mi mar rokovnjači? Kupčija je kupčija! Če napravim z rokovnjači dobro kupčijo, zakaj pa ne? Ali ima kdo na hrbtu zapisano, da je rokovnjač? Če pa jaz vem, da je, ni treba, da bi komu pravil, da vem nekaj, kar nikogar prav nič ne briga!» je govoril mešetar Lukec Brenk in žvečil smrdljivo črno cigaro.

Mahoma je zabobnal v bližini biriški boben.

Dondež je skočil kvišku. Pripognil je vejevje in videl, da je od vseh strani zajet

«Jur je dobro izvršil svojo nalogo», si je dejala Reza in se potuhnjeno smehljala.

«Vrag vas vzemi!» je kriknil Dondež z divjim glasom. Izza pasa je potegnil dolg nož.

Od daleč je videl biriče in vojake.

«Kako so mogli vedeti zame?» ga je presunilo vprašanje. Nezaupno je pogledal svojo ženo.

«Ti si me izdala!» je kriknil. Priskočil je k nji in ji hotel poriniti nož v prsa.

Glasno je zakričala in se mu umaknila.

«Ne boste me dobili!» je zavpil Dondež, pogledal v Kokro in se obrnil:

«Reza! Zakaj si to storila?»

Njegov glas je bil mehak, žalosten.

«Vendar sem te rad imel in zaradi tebe bi še želel živeti!»

Objel je vrat svojega konja.

Vojaki so se bližali, krog se je ožil.

«Moj zvesti vranec, ti moj edini!»

Hipoma se je pogal nanj:

«Pojdiva v smrt!»

Konj je pokimal, kakor bi ga bil razumel.

Dondež se je okrenil. Nameraval je prodreti krog, pa če bi poginil.

Pa je videl povsod puške obrnjene proti sebi. «Brezpomembno!» je zamrmral.

Spet se je obrnil. Konja je potegnil par korakov nazaj in zavpil:

«Pojdiva, prijatelj moj!»

Zdirjala sta proti brezdnju.

Vranec je nad prepadom divje dvignil prednje noge. Že se je pogal čez pečine.

Začul se je votel udarec. Kokra je zabobnela in zahrumela. Nesrečni rokovnjaški glavar je obležal v dolini mrtev

s tem sebi ali komu drugemu imovinsko korist, se kaznuje s strogim zaporom najmanj treh mesecev in v denarju. Pregarjati se začne na predlog.

Kdor odvrta koga na javni prodaji ali javni dražbi od draženja s tem, da mu obljubi ali dá kakšno korist, se kaznuje v denarju do 10.000 dinarjev.

Kdor karkoli kupi od osebe, ki nima 15 let, brez vednosti njenih roditeljev ali varuhov, kdor karkoli proda taki osebi ali karkoli vzame v zameno od take osebe, ter jo s tem odškoduje, se kaznuje v denarju do 10.000 dinarjev. Pregarjati se začne na predlog.

Kdor se dá izplačati v primeru, kjer je določilo ceno izvestne stvari ali odškodnino za izvestne posele oblastvo, ali zahteva več, kot je odredeno, se kaznuje v denarju do 10.000 dinarjev.

Kdor si samolastno pribavlja kakšno imovinsko pravico, se kaznuje z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev. Ta poslednji stavek je osobito važen. Vzemimo primer, da si nekdo prisvoji stvar, ki je po vseh božjih in človeških pravicah moja lastnina. Zbog tega nimam pravice vzeti mu to stvar samovoljno nazaj, temveč moram zadevo prijaviti oblastvu, da ono odredi vrnitev moje stvari.

Tudi za razne hiromante, ki s človekove dlani prorokujejo svojemu bližnjemu bodočnost, je poskrbel novi kazenski zakonik. Enako tudi za one ženščine — pri nas običajno ciganke — ki iz kart govore ljudem, da jih čaka paradiz na tem svetu, pa jih plašijo, da bodo morali kmalu pod rušo. Ta določba se glasi: Kdor opravlja obrtno vedeževanje, razlaganje sanj, prorokovanje iz kvart ali slepi kako drugače, izkorišča praznovernost drugega, ter si ustvarja s tem dohodek za življenje, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

Kdor sodno zahteva zavarovanje ali plačilo dolga, o katerem ve, da mu je deloma ali celoma poravnal, se kaznuje z zaporom do dveh let in v denarju do 20.000 dinarjev. Pregarjati se začne na predlog. (Prihodnjič zaključna razprava.)

V Rusiji.

Matevž je kmalu odšel iz Ljubljane. Francoski cesar je združeval svoje čete za nameravani pohod na Rusko.

Matevž je odkorakal s svojimi tovariši proti Štajerskemu. Hodili so dnevno po deset ur. Iz Ljubljane so odšli čez Domžale, Trojane na Celje in po Dunajski cesti proti Mariboru ter dalje na Dunaj.

Dolga je bila pot. A vojaki so korakali dan na dan, dalje in dalje.

Za njimi so morali tudi oni mladeniči, ki so jih Francozje polovili v vaseh. Do Dunaja so ostali mnogi v svojih oblekah, a tam so jih preoblekli v francoske vojake.

Dospeli so na Poljsko, kjer so krmili svoje konje kar z ržjo.

Nato so jo mahnili v Rusijo.

Nekateri generali so Napoleonu odsvetovali prodiranje na Rusko. Svarili so ga pred strašno zimo. Cesar jih pa, žal, ni hotel poslušati.

Med potjo v globoko Rusijo so se vedno vršile le manjše bitke. Pogumni Francozi so junško prodirali dalje. Do večje bitke ni zlepa prišlo, kajti Rusi so pač sami računali s svojo zimo in vedeli, da jim bo ona najbolj pomagala.

Na neizmerni ruski ravnini je Napoleon s svojim štabom zašel. Ker niso mogli najti glavne ceste, so se obrnili na nekega ruskega kmetiča, ki je bival v svoji koči daleč proč.

«Očka, povejte nam, kje drži bližnjica na glavno cesto», so ga vprašali častniki po svojem tolmaču.

Kmet jim je povedal.

Nekateri mladi oficirji so se z njim pošalili. Eden mu je pričel črtati s kredo črte po roki.

Na letošno veliko noč smo doživeli nekaj vselega, kar smo sicer pričakovali prej ali slej, a še ne tako hitro. Za praznike nas je obvestilo Jutro, da je prišlo do skupnega in enotnega dela med «Domovino» in «Kmetiskim listom». Odslej bosta imela oba lista skupno vodstvo; oba lista bosta pisala složno v dobro ter napredek našega gospodarstva, predvsem kmetijskega in ljudske prosvete ter sploh za blagor naše lepe domovine Jugoslavije po želji našega dobrega in skrbnega vladarja. Ta novica je nas kmete na deželi prav razveselila. Za nas ni bilo hujšega zadnja leta kakor prav razdor med narodnimi in naprenimi ljudmi, ki pa smo sicer vedno zavedali, da nas kljub vsem sporom veže nekaj skupnega. Tako nas je strankarstvo razdvajalo, dokler nam sam naš ljubljani kralj ni pokazal prave poti: v slogi je moč!

Vesela vest

Pismo z dežele

Hvala Bogu! Oba lista se bosta odslej podpirala med seboj, oba pisala v istem duhu, oba se enako in bratsko zavzemala za kmeta in delavca ter za malega podeželskega obrtnika. Oba bosta širila ljubezn za našo ožjo in širčo domovino. Med nami ne bo razlike, nobene mržnje, nobenega nezaupanja več.

Kar nam še kali to veselje, je dejstvo, da se nahaja med nami še dokaj takih, ki ne morejo izpregledati tega, da je le v slogi moč. Ne morejo se otresti nekega starega jerobstva, ki ima svojo moč v zlorabi naših najvzvišenih svetinj, katerih kot takih nihče nikomur ne jemlje, ne «Domovina» in ne «Kmetiski list». No, pa upajmo, da se počasi tudi tem odpro oči. Potem bo naše veselje popolno in bomo tista sila v državi, ki nam gre po številu.

Politični pregled

Londonška pomorska razorožitvena konferenca se je končala

po trimesečnih pogajanjih z delnim uspehom.

Zbrani delegati so podpisali na zelo slovesen način londonško pomorsko pogodbo iz leta 1930., ki se deli na dva dela. Prvi del obsega sporazum med Anglijo, Zedinjenimi državami in Japonsko o ustavitvi pomorskega oboroževalnega tekmovanja do leta 1936. in ugotovitve, koliko vojnih ladij različne vrste ima lahko vsaka izmed teh treh držav. Drugi del pogodbe pa so podpisale vse na konferenci udeležene države, in sicer Anglija, Zedinjene države, Japonska in Italija. V tem dogovoru se obvezujejo vse te države, da ne bodo gradile do leta 1936. novih ladij namesto starih.

Poseben dodatek pa pristavlja,

da se bodo nadaljevali med Francijo in Italijo razgovori o razdelitvi pomorskih sil na Sredozemskem morju

in da bosta skušali najti obe državi zadovoljivo rešitev, ki bo odgovarjala duhu londonškega sporazuma med ostalimi tremi državami, to je da bosta prenehali s pomorskim oboroževalnim tekmovanjem, ki se je pričelo zadnja leta med njima. Končno se zaključuje pogodba z ugotovitvijo, da se bodo nadaljevala pogajanja o splošni varnostni pogodbi, ki bi osigurala svetovni mir s pomočjo jamstva vseh prizadetih držav v Ženevi na sestanku Društva narodov.

Uspehi, ki so bili doseženi v Londonu, vsekakor ne odgovarjajo prvotnemu pričakovanju. Gotovo pa je, da je z njimi

storjen lep korak naprej in da je z njimi podan temelj za obsežnejše razgovore o splošni razorožitvi,

ki se bodo vršili na veliki mednarodni konferenci za splošno razorožitev, katero bo sklicalo Društvo narodov.

V Italiji se je vršila slovesna zaprisega nacionalnega sveta korporacij, ki bo imel po besedah Mussolinija

«Zakaj te črte? Kaj to pomeni?» je vprašal kmet.

«E, dragi batjuška!» je preložil tolmač. «Mi smo Francozje, največji nasprotniki tvojega dobrega cesarja! Te črte s kredo pomenijo, da si izdajalec, ker si carjevimi sovražnikom pokazal s to svojo roko pot! Gorje bo zdaj tvojemu vladarju! Gorje kakor še nikoli!»

Kmet je prebledel:

«Tega nisem vedel! Kaj, da je moja roka izdajalska? Če je izdajalska, je ne maram, ne bom je več nosil!» je zakričal, potegnil izza pasa svojo kratko sekirico in si z enim mahom odsekal roko.

«S takimi ljudmi bi si upal podjarmiti ves svet!» je dejal Napoleon. Sklenil je za kmeta skrbeti. Baje je dobival res cesarsko podporo še potem, ko je veliki Korzičan že počival v grobu na otoku svete Helene.

Še en primer moramo omeniti! Kajti tudi tu se očrtava pravičnost francoskega cesarja.

Ko so korakale francoske čete v notranjost Rusije, je dospel Napoleon s svojimi v neko rusko vasico.

Začudil se je, ko je zvedel, da imajo tu Rusi svojo službo božjo kar v neki kmečki hiši.

«Ali nimate cerkve?» je vprašal občinksega predstojnika.

«Imamo jo, oziroma imeli smo jo. Pa so prišli tvoji vojaki, med njimi neki narednik, in ta nam je cerkve zažgal», je pripovedoval župan.

«To ni mogoče!» se je začudil cesar.

«In vendarle je res! Pa to še ni vse. Divji narednik nam je brez vsakega povoda ustrelil tudi neko žensko.»

Napoleon je takoj ukazal poiskati dotičnega narednika. Res so ga dobili.

Cesar ni mnogo obračunalval z njim. Prepričal se je, da so bile navedbe vaščanov resnične in takoj ga je ukazal ustreliti.

Narednik je bil mrtev in ruski kmetje so hvallili strogo pravičnost francoskega cesarja.

Francoska vojska je drzno prodirala v Rusijo. Dokler ni bilo snega, je bilo dobro. A pričeli so se kmalu sneženi viharji. Ubogi vojaki so imeli zdaj dva sovražnika, Ruse in mrzlo rusko zimo, ki je bila pač najopasnejši sovrag.

V glavni bitki pred Moskvo je prav za prav Napoleon porazil rusko vojsko.

Tedaj je rešil svojo domovino krvoločni guverner Moskve. Mesto je bilo leseno. Dal ga je na štirih straneh po svojih vohunih zažgati.

Tisoči nesrečnih Rusov domačinov so našli smrt v ognju. Zgorelo je pa tudi mnogo Francozov, ki so mesto zavzeli. Neusmiljeni guverner je pa kilometer od mesta oddaljen opazoval prizor z daljnogledom v roki.

Nad tem činom je bil razsrjen sam ruski car, saj je ta požar uničil mnogo njegovih zvestih.

Naposled so bili nesrečni Francozje popolnoma poraženi v bitki pri Berezini.

Razkropljene čete so se v neredu vračale nazaj na Poljsko.

Med temi bedninji beguni je bil tudi naš znanec, brniški Matevž, ki so mu ruske kroglice sicer prizanesle, a mu je še vedno pretela divja zima s svojim neusmiljenim mrazom, pa tudi glad.

Vojaki so blodili nazaj. Nekateri so popolnoma izgubili vsako smernico. Mnogi so obležali zmraznjeni v hostah. Druge je zmagal glad, da niso mogli dalje in so se morali kar udati usodi

velik pomen za razvoj fašizma v bodočnosti.

Namen korporacij, ki so v bistvu strokovne zveze delodajalcev in delojemalcev, je, pod skupnim fašističnim vodstvom skrbeti za to, da se na miren način rešujejo vsi spori med tema dvema taboroma in da se s posredovalnimi ukrepi odstranijo vsi spori med kapitalom in delom. Vprašanje pa je, ali se bo ta vsekakor veliki načrt obnesel. Fašisti polagajo nanj veliko nado.

Iz Trsta prihajajo poročila, da se bo v kratkem vršila pred izjemnim fašističnim sodiščem razprava proti štirim Slovencem, ki so

obtoženi, da so izvršili atentat na uredništvo fašističnega lista «Popolo di Trieste» v Trstu

in še nekatere druge nasilne čine. Poleg teh štirih glavnih obtožencev se bo zagovarjalo še šest drugih slovenskih mladeničev, ki so obtoženi, da so izvrševali razne nasilne čine proti fašističnim ustanovam v Primorju.

Francoski zunanji minister Briand je poslal vsem evropskim državam pismo z vprašanjem,

kakšno stališče zavzemajo napram njegovemu predlogu, da bi se osnovala zveza vseh evropskih držav,

ki bi imele skupne carine in skupno policijo. Pričakovati je, da se bo vršila razprava o tej važni zadevi že na jesenskem zasedanju Društva narodov.

V Parizu se je vršila te dni

prva seja Mednarodne reparacijske banke,

na kateri je bilo izvoljeno vodstvo tega zavoda, ki bo urejeval plačevanje nemških reparacij (vojne odškodnine). Banka, ki bo ena največjih v Evropi, bo pričela s poslovanjem, čim bodo vse države odobrile Youngov načrt o reparacijskih plačilih.

Po mučnih pogajanjih je bilo

končno urejeno tudi vprašanje vzhodnih reparacij

na način, ki je bil sprejemljiv za države Male antante. Madžarska bo morala odslej plačevati

na leto približno 10 milijonov zlatih frankov reparacij za povračilo škode, ki so jo povzročili med svetovno vojno zavezniškimi državam madžarski vojaki.

V Indiji je položaj zelo napet

ter je pričakovati še hudih izgredov. Kaže, da voditelj indijskih nacijonalistov Gandi sam ni pričakoval, da bo postala borba tako napeta. Dočim oznanjuje on nekrvavo borbo proti angleškemu nadoblastvu s tem, da ne bi Indijci kupovali angleškega blaga in plačevali davkov ter da ne bi poslušali odredb angleških uradnikov, pa se širi v indijskih vrstah vse bolj prepričanje, da je treba poseči tudi po orožju in pričeti krvavo borbo za osamosvojitve Indije. Kako se bo ta borba končala, še ni mogoče napovedovati. Gotovo pa je, da Angleži ne bodo zlepa popustili, ker je Indija ona kolonija, iz katere črpajo največje dobičke.

V Beogradu se je pričel 24. aprila

proces proti 24 članom zagrebske teroristične organizacije,

ki so hoteli z raznimi nasilnimi čini kaliti red in mir v državi. Med drugim so obtoženi, da so pripravljali in izvršili celo vrsto atentatov na razne ugledne osebnosti in državne zavode. Med drugim so hoteli ubiti generala Tomića in Belimarkovića, zagrebskega župana dr. Srkulja in druge. S peklenskimi stroji pa so hoteli pograti v zrak most, preko katerega se je peljala v Beograd poklonitvena deputacija hrvatskih mest, poslopje Jugoštampe v Zagrebu in Jugoslovensko čitalnico v Zagrebu. Razprava bo trajala najbrže kakih štirinajst dni ter kaže že dosednji njen potek, s kako odvrtnimi sredstvi so rovarili ti obtoženci proti obstoječemu stanju.

DOPISI

DOLENJE LAZI PRI RIBNICI. Pred dvema smo ustanovili pri nas gasilsko društvo. V tem kratkem času je društvo lepo napredovalo. Ima že svoj lastni Gasilski dom in motoriko. Seveda bi ne moglo tako uspevati, ako bi ne uživalo vsestranske naklonjenosti. Tako so se ga v zadnjem

Da, da, Uršika hodi zdajle po gradu in misli naj, ki se zdajle bori s poslednjimi silami s smrtjo in ga morda jutri ne bo več med živimi. Ona ga bo pa čakala in upala, medtem ko bodo njegove kosti že trohnele v Rusiji, v tem zapuščenem gozdu.

General ni mogel več dalje. Matevž ga je hotel nesti. Bil je prešibek. Spustil ga je na tla. Premišljeval je, kaj naj stori. Tedaj se je stari vojak predramil. Nasmehnil se je.

«Čuj me, mladenič moj, in ubogaj me!» je zaprosil starček. «Kmalu moram umreti. Ti si krepkejši, morda prebiješ. Pojdi junaško dalje, dokler moreš. Jaz sem udan v svojo usodo. Ko umrem, mi sleci suknjo. Topla je, mnogo boljše kakor tvoja. Obleci jo! Preišči moje žepe! Našel boš v njih pismo na mojega dobrega otroka. Shrani ga, če se vrneš domov, ga odpošlji! Denar, ki ga boš našel pri meni je tvoj! Pokrij me s svojo suknjo in pojdi dalje. Če naletiš kmalu na ljudi, se pa vrni in me pokoplji ter zaznamuj kraj, kjer bodo trohnele moje kosti! Ali obljudiš vse to?»

«Obljubim!»

«Hvala ti, mladenič!» je vzdihnil starček s pojemajočim glasom. Podal je Matevžu roko.

Še enkrat se je dvignil in zamrmral:

«Živela domovina moja! Hčerka, kje si?»

Nasmehnil se je, padel nazaj in obležal mrtev. Matevž se je sklonil nad njim. Življenje je odplavalo. Slek je generalovo suknjo, spravil denar in pisma, pokril starčka s svojo suknjo in nalomil dračja ter ga nametal nanj.

Silno je postal truden. Kako rad bi legel v sneg, a vedel je, da se potem nikoli več ne prebudi. Polagoma je šel dalje. Hodil je še par ur.

času spomnili naši vrli Kanadci in mu poslali lepo število dolarjev. Vsoto je zbral naš vrli in agilni tovariš Janez Novak, za kar se mu lepo zahvaljujemo. Darovali pa so razne vsote: J. Novak, J. Rus, J. Prelesnik (Dol. Lazi); J. Šilc, R. Šmalc (Breg); J. Lovšin, J. Lesar, J. Mihelič (Breže); Fr. Pintar, Fr. Cvar, Fred. Cvar, Fr. Čampa, J. Pintar (Slatnek); L. Oberstar (Gorenja vas); J. Ambrožič (Šušje); J. Marolt, L. Starc, J. Riglen (Žlebič); J. Francelj L. Košir, T. Šilc (Jurjevica); J. Levstek, J. Prijatelj, L. Petrič, C. Štrbenk (Sodražica); J. Turk, M. Fajdiga, J. Zupančič, I. Zupančič, T. Zupančič (Stična); V. Lesjak (Čatež); J. Zakrajšek (Migolice); T. Novak (Češnjev vrh); M. Hudoklin (Vrhpolje); J. Celar (Tupaliče); J. Perne, T. Čebulj (Trzin); Fr. Stružnik (Predvor); A. Kovač (Preserje); M. Artač (Notranje Gorice); J. Ciber, J. Ponikvar (Ig); K. Jakopin (Bloke); J. Praznik (Lavrica); T. Obreza, L. Debeljak (Cerknica); J. Piškur (Kočevje); Fr. Kresal (Trebne); Fr. Mikolič (Ljubljana); L. Ružnik (Globodol); Fr. Rus, L. Gregorič (Loški potok); Fr. Mihelič (Zamostec); J. Prijatelj (Finkovo); Fr. Paznar (Želumlje); J. Balant (Krka); J. Šetina (Medvode), Fr. Gričar (Št. Rupert); nadalje z Dolenjskega: A. Korošec, Fr. Lunder, Fr. Rebolj, L. Saje, J. Gracar, T. Zupančič, F. Korošec, J. Zupančič, J. Vidmar, F. Sršen, J. Janković, Fr. Rebolj, L. Kotar; iz Hrvatske: A. Belobrajić, T. Simić, Fr. Krmbić, J. Čoš. Vsem pristrčna hvala! Na pomoč!

GORENJA VAS V POLJANSKI DOLINI. Na velikonočni ponedeljek so igrali v Sokolskem domu dramo «Hasanaginica». Igralo se je za naše razmere prav izvrstno. Vse priznanje in hvala našim igralcem! Obisk je bil prav dober. Po predstavi se je razvila prijetna zabava v veselje vseh, posebno pa mladine. — Tudi naš Sokol se bo udeležil z več člani vsesokolskega zleta v Beogradu. — Za praznike je nas prav razveselila novica, da je vendar enkrat prišlo med «Domovino» in «Kmetiskim listom» do skupnosti.

VELIKE LAŠČE. (Smrt na kosa.) Nepričakovano se je v torek 15. aprila raznesla po trgu žalostna novica, da je ugasnilo življenje enega tukajšnjih najodličnejših mož. Preminul je v starosti 72 let tukašnji tovarnar stolov in posestnik g. Matija Jelenc. Zaradi svoje podjetnosti in človekoljubnosti je vžival obče spoštovanje. Blagi

na milost in nemilost ter v strašni zapuščenosti čakati svojo zadnjo uro.

Matevž je taval po neki hosti. Povsod okoli je ležal debel sneg. Mladenič je bil že ves izčrpan. Komaj se je še premikal.

Tedaj je začul šibek glas:

«Pomagaj mi, general sem!»

Zagledal je v bližini pod nekim drevesom starega oficirja. Zaletel se je proti njemu.

Trenutek se je oddahnil. Nato je dvignil starčka s poslednjo silo. Skupaj sta zatavala po snegu, oba trudna in izčrpana. Nikjer ni bilo videti steze, ne hiše. Vse je bilo belo, mrtvo.

Naletela sta na ustreljenega ruskega vojaka. «Morda ima kaj pri sebi? Ta pač ni umrl zaradi lakote», je spreletavalo Matevža. Pregledal ga je. Res je našel v njegovem žepu steklenico in košček kruha. V steklenici je bilo par požirkov žganjice. Takoj sta se z generalom okrepčala. Nekoliko laže sta šla dalje.

Pa se ju je vedno bolj loteval obup. Gozd se ni nehal. Vlekel se je v brezkončnost, vedno enako bel.

Spet ju je pričela mučiti onemoglost. Stari general je bil že tako slab, da ga je Matevž komaj vlekel s seboj. Na par korakov sta že morala počivati.

General je pričel bloditi. Govoril je o svojem domu, o svoji mrtvi ženi ter o lepi hčerki, ki jo je imel doma. Njegove vročične oči so se smehljale.

Tudi Matevžu je bilo vedno težje. Najraje bi zakričal od same bolečine in zapuščenosti. Saj se je spomnil na lepo Gorenjsko in na svojo Uršiko, ki je pač ne bo nikoli več videl.

Ta misel ga je navdajala z obupom.

Naposled se je še komaj premikal. Pred nekim drevesom je obstal. Skušnjava, da bi se odpočil, je postajala vedno silnejša.

Še enkrat jo je premagal in se popolnoma izčrpan opotekel dalje.

In tedaj so se pričele porajati pred njim jasne slike. Spomnil se je generala, ki je fantaziral, preden je umrl. Spomnil se je tudi, kako so mu pravili nekaj stari ljudje, da zagleda človek pred smrtjo še enkrat vse svoje življenje pred seboj jasneje, kakor si ga sploh more misliti.

«In zdaj je torej končano? Smrt se bliža!» je šepnil.

Mahoma je videl, da je spet otrok, ki leta po domači hosti in drzno pleza po skalah.

Že je postal fant in prestopil k rokovnjačem. Rešil ga je Napoleon. Postal je vojak. Odšel je na vojno, in zdaj koraka po neizmernem gozdu, sam ne ve, kam. Le to ve, da mora dalje, da hoče ubežati strašni smrti.

Med vse njegove misli se je pa vpletala podoba Uršike.

Obstal je spet sredi snega.

Dobro je videl pred seboj velesovsko cerkev. V bližini se je hipoma dvignila iz tal. Začul je brnenje zvonov. Praznično so potrkavali v tej divji samoti.

Odprla so se cerkvena vrata. Na pragu se je pojavila Uršika.

Poleg nje je stopal ženin. Ozrl se je vanj in se vprašal:

«Ali sem to jaz?»

Stresel se je. Dve prazni črni očnici je zagledal. Njegova Uršika je prišla iz cerkve z mrtvecem.

Dalje prihodnjic.)

pokojnik je bil po svoji naravi mirnega značaja. Pokojnik je bil v prešnjih letih znan kot navdušen lovec ter je bil dokaj let član Sokolskega društva in drugih naprednih organizacij. Kako izredno priljubljen je bil blagi pokojnik, je pričala množica sočuvstvujočih ljudi, ko so ga hodili kropiti ter ga spremljali v četrtek na pokopališče. Žaluzi vдови kakor tudi ostali rodbini naše sožalje, pokojnikovi blagi duši pa mir in pokoj! — V nedeljo 22. aprila popoldan je preminul tukajšnji čevljarški mojster in posestnik g. Janez Zakrajšek. Bolehal je komaj par dni. Pokojnik je bil tihega in blagega značaja ter je užival ugled in spoštovanje daleč na okrog. Kot čevljarški mojster je izvrševal svojo obrt nad 40 let. Znan je bil tudi kot navdušen lovec in ljubitelj narave. Za svoje nesebično in požrtvovalno delovanje kot gasilec je bil odlikovan s srebrno svetinjo za državljanske zasluge. Njegovi rodbini ob tej bridki in nenadomestljivi izgubi naše najgloblje sožalje, pokojnikovi blagi duši pa večern spomin!

LOŠKI POTOK. Na velikonočno nedeljo ob 3. popoldne se je otvorila nova avtobusna zveza. Ob številni navzočnosti občinstva se je izvršila blagoslovitev, nakar se je pričel reden promet med Loškimi potokom, Sodražico in Velikimi Laščami, od tam pa z Ljubljano. Otvoritev te proge vsi pozdravljamo.

SV. KRIŠTOF NAD LAŠKIM. Umno pogozdovanje v občini Sv. Krištof se vzorno širi. Razen g. dr. Roša, ki je v Turju na svojem posestvu dosejal preko 30.000 sadik iglastega drevja, je pričelo tudi več drugih posestnikov s sajenjem sadik, zlasti v Trnovem hribu na Peklarjevem (Španovem) posestvu. Gospod Golob je na svojih posestvih dal posaditi približno 15.000 sadik. Vas Trnovo je v tem pogledu gotovo ena najnaprednejših. Tudi sadjarstvo v isti vasi kaže v vsem okraju največji napredek.

REČICA PRI LAŠKEM. Po rudniških stanovanjskih hišah v Rečici vsiljuje neki list. Ako lista ne vzameš, čuješ celo grožnje. Mnenja smo, da je rudarski stan že itak preveč reven in da ne potrebuje nikakega novega časopisa.

REČICA PRI LAŠKEM. Okrajna cesta Laško-Spodnja Rečica se nahaja v zelo slabem stanju. Pričelo se je pred kakim mesecem z dovaž-

njem gramoza, katero delo pa sedaj iz neznanih vzrokov popolnoma počiva in se tako cesta samo še bolj kviri. Čas za posipavanje vendar ni poleti, ko je na cesti pol metra prahu. Ob slabem vremenu sliči namreč ta cesta morju blata in se ubogi pešci, osobito šolarji, pogrezajo do gležnjev v blato. Prosimo okrajni cestni odbor v Laškem, da se za stvar malo zanima in naj se cesta, ki je važna že samo za promet z rudnikom in za katero se poleg običajnih doklad pobira še davek za prekomerno uporabo, ne prepušča popolnemu uničenju. Istotako se naj posveča več pažnje snaženju odtočnih žlebov in kanalov, ki so polni blata že več let. Tudi kupi nastrganega blata, naj se že enkrat odstranijo, ker promet na že tak ozki cesti samo še bolj ovirajo.

SV. JEDERT NAD LAŠKIM. (Smrtna kosa.) Na veliko soboto smo položili k večnemu počitku na pokopališče pri Sv. Jedertu posestnika in nekdanjega predsednika bivše krajevne organizacije, g. Pečnika Antona, ki se je pred nekaj leti preselil iz Savinjske doline v Trnovo. Že v tem kratkem času si je imenovani pridobil med nami mnogo znancev in prijateljev. Bil je skrben, marljiv in dober gospodar ter navdušen naprednjak. Časten mu spomin!

SV. JEDERT NAD LAŠKIM. Na pritožbe proti nekaterim mladim lovcem, ki so streljali na travnikih, njivah in okrog poslopj mačke kakor tudi pse čuvaje, je gosp. dr. Roš kot lovski zakupnik posvaril svoje lovce, da ne bodo v bodoče več počenjali kaj takega. Mačke so za kmeta koristne živali, ki po njivah in travnikih lovijo največjega kmetijskega sovražnika valuharja. — Pričelo se je tudi pri nas zanimanje za ptičje valilnice. Za zgled vsem sadjarjem naj bo gosp. Marinko Anton, posestnik v Trnovem, ki jih ima skoro na vsakem drevesu.

ŠMARTNO OB PAKL. (Smrtna kosa.) Tu so pokopali na velikonočno nedeljo dijakinja IV. letnika učiteljice v Mariboru, Milico Rozmanovo, hčerko šolskega upravitelja. Pogreba mladenke se je udeležilo mnogo občinstva. V lepem govoru, ob katerem se je marsikatero oko zrasilo, se je poslovil od rajnice učitelj g. Terček ml. Dober teden poprej je umrla nesrečni rodbini hčerka Marija, ki je bila bolničarka v Osijeku. Obe mladi življenji sta

podlegli morilki mladine, pljučni jetiki. Pokojnima mladenkama blag spomin, težko prizadeti rodbini pa naše sožalje!

ŠMARJE PRI JELŠAH. Dne 26. aprila se je sestel sreski kmetijski odbor ter izvolil v splošno zadovoljstvo prebivalstva za predsednika g. Florijana Gajška, veleposestnika v Loki pri Šmarju, za člana banovinskega kmetijskega odbora pa g. Vinka Šketa, posestnika v Rogaški Slatini, in g. Nejedlyja, posestnika v Prelaskem. Tako so zastopani vsi trije okraji (Šmarski, rogaški in kozjanski), združeni v srez Šmarje. Ta izvolitev pomeni pomirjenje prebivalstva v smislu želja našega ljubega vladarja. Za predsednika in člana banovinskega kmetijskega odbora je kandidiral tudi g. Ivan Turk, a ni prišel v poštev. Pripravljenih je bilo mnogo važnih predlogov: ustanovitev drevesnice in trsnice, ustanavljanje živinorejskih zadrug, razširjenje šolskih vrtov, prošnja za ekonomu s sedežem v Šmarju itd. Vse se je preložilo za poznejšo dobo.

IVANJKOVCI. Tukaj je umrl banovinski cestar g. Anton Škrinjari v 31. letu svoje starosti. Blag mu spomin! — Te dni smo odpremili s tukajšnje postaje prvi vagon vina s povišano izvozno premijo po 1 Din na liter, in sicer v Gradec. — Čujemo, da se bo v kratkem tukaj ustanovil Sokol. Želimo mu že v naprej največ uspeha! — Prirediteljev godbenega društva «Slavček» od Sv. Miklavža na velikonočni ponedeljek se je prav dobro obnesla. Koncertne komade so prav dobro izvajali. Prosta zabava je bila prav živahna.

RAČE PRI MARIBORU. (Smrtna kosa.) Komaj je travica ozelenela, je smrtna kosa pokosila Reziko Dikovčičevo. Priljubljena mladenka je bolehalo za jetiko, dokler ji ni podlegla. Ob obilni udeležbi občanov so jo pokopali na pokopališču v Slivnici. Doma ji je pevsko društvo zapelo gniljivo žalostinko, ki je vsakogar ganila do solz. Ohranimo ji blag spomin, žalujočim naše iskreno sožalje!

KAMNICA PRI MARIBORU. (Smrtna kosa.) V visoki starosti 81 let je 26. m. m. preminul gosp. Josip Ledenik, posestnik in dolgoletni občinski svetovalec v Kamnici pri Mariboru. Pokojnik je bil navdušen naprednjak in vzoren kmetovalec. Blag mu spomin!

Soteščan:

Grob ljubezni

Povest iz vaškega življenja

(Dalje.)

Pričel je sladko in skoro nekoliko boječe: «Oče, katero dekle vam najbolj ugaja na Cvetu?»

«Hm, nisem več fant, da bi presojal dekleta. Pridna so in poštena, ne vem pa, na katero misliš...»

«No, kaj pa mislite o Tavžljevi Minki?»

«Kako?» mu je omagovala volja. «Siliti je ne morem, dovolj je stara in razumna...»

«Strahujte jo kakor nekdanj. Ali ste pozabili?»

«Tiste moči nimam več, tiste sile...»

«Obžalujem. A posledice bodo strašne...»

«Ali boš pljunil v svojo skledo?»

«Obesijo naj me. Saj mi ni za življenje.»

Starec je omagal pred človekom, iz katerega je govorila propalost. «Ali boš pa mogel ogreti srce, v katerem je pravkar ugasnila ljubezen?» je poskusil, da bi ga omečil in pridobil.

«Brez vas ne bom ničesar dosegel,» ga je zavrnil.

«Pomagal ti bom, kolikor bom mogel. Hvalil te bom in zagovarjal...»

«S silo morate nastopiti...»

«Nikdar, prijatelj! Dovolj hudega je že rodilo sovraštvo. Ne bom še več prepiral, slovesno sem obljubil.»

«Pa bodite pripravljeni... Prej bom še poskusil sam — z lepo in z grdo besedo. V nekaj mesecih mora biti ženitovanje, ali pa naj izve oblastvo, kdo je kriv uboja.»

«Jernej!» Tavželj se je ponosno ustrašil groženj, ki seveda niso bile resne. Brezsrčnik je hotel samo izsiliti zakon — hčer in bogato doto.

«Pogajal se ne bom,» mu je zavrnil prošnjo. «Izrekel sem zadnjo besedo.»

«Pa napravi zopet kakšno neumnost,» ga je opozoril. «Saj veš, da bom storil vse, kar je v moji moči...»

«Drugo vam tudi ne kaže,» se mu je posmehal. «Zahtevam samo to, kar ste mi obljubili, ako prepričim...»

«Lahko noč, Jernej! Bova že naredila.»

Poslovala sta se in odšla po svojih potih. Tavžlju se je studilo Jernejevo obnašanje, šele zdaj je spoznal njegovo zlobnost. Tak človek je rojen za zločine, njegovo srce je pokvarjeno do zadnjega utripa. Ni mu naročil uboja, a zdaj mu ga nesramno podtika. Tako ga bo izkoriščal in izmogočeval, pa se ne bo mogel braniti.

Ni ni mlademu izprijencu bolj ugajalo kakor sosedova bojazljivost. «Okrog prsta ga bom ovil,» ga je prešinjalo vražje zadovoljstvo. «Ugoditi bo moral moji zadnji zahtevi. Do smrti bo moj suženj z vsem premoženjem.»

Delal je previdno in zahrtno. Bal se je sosedov, ki so še vedno pazili nanj. Nikjer ni imel prijatelja, v nobeno družbo ni zahajal. Zdelo se mu je, da ga nihče ne mara.

Preziranju in samotarnosti pa se je polagoma privadil. Prevzel ga je ponos, da je zakril zločin kot spreten hudodelec. Nihče mu ne more blizu, vsak se boji namigniti na storjeno dejanje. Rad bi koga izzval in spravil pred sodišče, da bi ponovno opravil svojo čast in poštenje.

Doslej se je ogibal ljudi, zdaj pa se jim je začel izzivalno nastavljeti. Pa naj mu kdo kaj reče,

bo že bridko občutil! Nikdo mu ni mogel videti v srce, kjer se je zvijala ohstudna kača. Samo Tavželj je vedel vse, a je moral molčati.

Minka je strahoma opazila, da jo hudobnež zopet zalezuje. Večkrat jo je že srečal ali došel, dočim je imela nekaj časa po Albinovi smrti mir pred njegovim nasilstvom. Kadar ga je zagledala, je vztrepetala; rajši je videla zver kakor njega, ki ji je napravil toliko bridkosti.

Najbolj se ga je bala, kadar je šla pozno iz cerkve. V samotnem gozdiču ni bilo žive duše, tukaj bi mu ne mogla uteči. Doma se mu lahko skrije in na vasi izogne, v gozdu pa jo lahko prisili, da bo morala govoriti.

Stutnje so se ji izpolnile. Nekoč jo je čakal prav na mestu, kjer jo je pred letom iznenadil v razgovoru z Albinom. Kakor plaha srna se je hotela skriti v goščavo, a Jernej ji je zastavil pot med grmovje.

«Kaj hočeš?» ej naposled obstala, ker mu ni mogla uiti.

«Nič,» ji je sladko odvrnil. «Dolgo že nisva govorila.»

«Pusti me, midva sva se že o vsem domeni...»

«Eh, ne bodi vendar taka! Soseba sva, kaj bi se črtila...»

«Pojdi, Jernej. Dobro veš, kaj si storil... Moja rana se še ni zacelila...»

«Jaz ga nisem, Minka. Moja nedolžnost je jasno dokazana.»

«Pred svetom, toda Bog te bo obsodil.»

«Pazi, kaj mi očitáš. Ali boš dokazala?»

«Čemu me nadleguješ? Pa še nalašč si me počakal.»

LJUTOMER. Naša glasbena šola priredi svojo običajno zaključno javno produkcijo v nedeljo 25. maja ob 3. popoldne. Domača in okoliška društva se naj blagohotno ozirajo na to zanimivo prireditev, ki je za povzdigo naše glasbe zelo potrebna.

SV. ANTON V SLOV. GORICAH. Tukajšnje novoustanovljeno sokolsko društvo bo imelo v nedeljo 4. maja ob 15. uri prvi javni telovadni nastop. Vabijo se na poset sokolska društva iz bližnje okolice in sploh vsi prijatelji sokolske ideje. Pri tej priložnosti prirede tudi mariborski Sokoli majniški izlet k Sv. Antonu v Slovenskih goricah.

SV. JURIJ OB PESNICI. (Smrtna kosa.) Na veliki teden je umrl daleč na okrog znani voznik Jožef Škrinjar, star 87 let. Po čudnem naključju se mu je izpolnilo to, kar je dolga leta trdil, da bo namreč pokopan istega dne kakor Jezus Kristus. Ko so na veliki petek dopoldne v cerkvi Sv. Jurija ob Pesnici opravljali obred Odrešenikovega polaganja v grob, so nesli k pogrebu tudi starega voznika. Pokojnik je prevozil v svojem življenju 476.000 km. Blag mu spomin!

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

PROTI GROZDNEMU IN JABOLČNEMU MOLJU.

To sta dva škodljivca, ki delata s svojimi črvički veliko škodo na grozdu in jabolkih. Prvi škodljivec je znan tudi z imenom seneni črviček, pozneje pa kislji črviček. Prvi razjeda grozdno cvetje, drugi pa zelene jagode, ko so že debele kot grah. Ta škoda je lahko ogromna, saj se je že pripetilo, da je šlo več kot polovico letine v zgubo. V Nemčiji je pred nekaj leti uničil do malega vso letino. Težko ga občutimo pa tudi pri nas, in sicer že nekaj let sem.

Jabolčni molj nam škoduje tudi s svojimi črvički, ki jih zarezja na jabolčnih plodovih, kjer nam povzročajo znano črvivost ali piškavost. Taka jabolka odpadejo, preden so zrela, če pa dozore, dobimo malo vreden sad, ki ni kot namizno sadje porabno. Tudi ta škodljivec

se nevarno širi in dela veliko kvaro sadnemu pridelku.

Proti obema škodljivcema imamo danes dobro sredstvo v «Urania-zelenilu», ki je hud želodcaj strup za to golazen in s katerim je zaradi tega ravnanj z vsjo previdnostjo. Črvički da morajo pri objedanju dobiti v svoj želodec, da poginejo. S tem pripomočkom moramo napadeni grozdi in jabolčni zarod pravočasno škropiti, da se iz jajčec izlegli črvički zastrupe in pokončajo. Na 100 l tekočine potrebujemo 12 dek Urania-zelenila.

Najbolje storimo, da primešamo Urania-zelenilo raztopini modre galice in apna, torej galičnemu škropivu, kakor ga rabimo za škropljenje vinogradov. S tem zatiramo hkrati na trsu pogubno peronosporo, na jabolkih pa škrlup ali fusikladij, ki napravlja bolno listje in pegasto ali krastavo sadje.

To zmes Urania-zelenila in galičnega škropiva moramo pa zaradi boljše učinkovitosti pripraviti na sledeči način: Najprej je — da dobimo 100 l takega škropiva — zmešati 12 dek Urania-zelenila in 2½ do 3 kg apna v gosto brozgo, katero je dobro pregnesti, da se obe tvarini popolnoma zmešata. Nato je to brozgo razredčiti s 50 l vode. Prav tako je raztopiti v drugih 50 litrih vode 1½ kg modre galice. Ko je ena in druga tekočina pripravljena, jih je zmešati, in sicer tako, da zlijemo raztopino modre galice v apneno tekočino, in ne narobe, in da oboje skupaj dobro premešamo.

S tako pripravljeno tekočino je o pravem času škropiti. To je posebno važno. Grozdi zarod (kabrneke) je škropiti, preden se med cvetjem vgnezdijo in zaprede seneni črviček, tedaj v drugi polovici maja, kakor hitro se zležejo črvički, ki jih zaplodi grozdni molj, tako da so črvički prisiljeni glodati poškrpljene kabrnke (grozdi zarod). Drugič pa moramo škropiti v drugi polovici julija, ko se prikažejo kislji črvički in še preden se zavrtajo v grozdne jagode. Važno je zaradi tega, da nastop škodljivca budno opazujemo.

Proti jabolčnemu molju pa škropimo prvič takoj, ko jabolčno cvetje odpade, drugič pa tri tedne pozneje. Vinogradniki in sadjarji naj bi se te obrambe splošno poprijeli, da bo več uspeha!

«Boli me, ker me sovražiš. Živiva v miru in prijateljstvu, kakor se spodobi sosedom. Kaj malega sem se morda res pregrešil, kar mi odpusti in pozabi.»

«Pusti me! Zaradi mene ne boš trpel na onem svetu. Moli za Albina!»

«Minka, ne bodi vendar taka! Sprijaniva se; kar je bilo, je minulo...»

Dekle je zaihtelo: «Albina ni več, v najlepši mladosti je moral umreti...»

«Fantov je na izbiro», jo je skušal razvedriti. «Samica ne boš zato ostala...»

«Nehaj!» ga je pogledala s studom, vedela je, kam namiguje.

«Za teto ne boš doma. Oče hira in peša, pri vas se bo kmalu spremenilo...»

«Pusti me!» je odločno ponovila.

«Odpusti, ako sem te razžalil», se je potuhnil, dasi bi bil najrajši odločno nastopil. «Gozd res ni pripraven kraj za take pogovore, doma se bova pomenila...»

«Nikar se mi več ne prikaži.» — Mladenka si je oddahnila, ko se je Jernej naposled vendarle odstranil. Nič se ni poslovljal, kar ji je dalo upanje, da jo bo pustil v miru, saj je lahko sprevidel, da ne bo ničesar opravil. Zal ji je bilo, da mu je sploh odgovarjala; tako bi mu, bila očitno pokazala, kako ga prezira.

Zaradi srečanja z Jernejem je bila ves teden zamišljena in potrta. Tavželj je slutil, kaj se ji je primerilo, a ni je hotel vprašati, ker se je bal, da bi mu ne omenila Jerneja. Strah ga je bilo že njegovega imena, kaj šele, kadar se mu ni mogel izogniti.

Prav zaradi njega se je v nedeljo popoldne odpravil od doma, Mihee in Ančka sta odšla v

cerkev k popoldanskemu opravilu, Minka se je kratkočasila s šivanjem v senci na vrtu.

Stresla se je po vsem telesu, ko je stopil izza ogla Jernej, tiho kakor lisica, kadar zalezuje perutnino. Ako bi ga bila zapazila prej, bi mu bila ubežala. Zdaj pa je primorana ostati.

Dolgo je premišljal, kako bi jo nagovoril. Naposled ji je rekel: «Tako grdo me gledaš, da bi kar pobegnil...»

«Saj ti ne branim,» mu je zabrusila.

«Zdaj pa nalašč ne grem,» je sedel v travo.

«Kakor hočeš.»

«Sama si doma, zato sem prišel na pomenek... Začniva tam, kjer sva zadnjič nehala...»

«Kje?» je vprašala brez zanimanja.

«No, tam, ko sem ti rekel, da boš morala skrbeti za bodočnost. Tudi meni ne kaže drugo — mladost bo odevetela...»

«Za me ne misliš snubiti za nevesto», se je bridko nasmehnila. «Vsaj s tem mi prizanesi...»

«Prav zaradi tega sem vendar prišel... Govoriva pametno besedo...»

«Kaj boš z menoj, ubožico? Pogledj tjakaj», mu je pokazala znamenje. «Tam je grob moje ljubezni.»

Neprijetno je dirnila Jerneja ta odklonitev. Zakaj mu zopet omenja Albina? Prav zato, ker ga smatra za ubijalca. Po tej poti ne pride do njenega srca; najti bo moral bližnjico, ako hoče priti do smotra.

«Minka, Albina ni več», se je delal žalostnega. «Morala ga boš pozabiti...»

«Nikoli, do zadnjega dihljeja.»

«Zal mi je, kar se je zgodilo. Ne misli slabo o meni. Prišel sem te snubit, toda ker me odklanjaš, ti bom dokazal nedolžnost.»

Sejmi

4. maja: Domžale, Kočevje, Krško, Litija, Lož, Jesenice na Gorenjskem, Slovenska Bistrica.

5. maja: Brežice, Vinica, Št. Gotard pri Trojanah, Kranj (živina in blago), Poljane, Novo mesto (živina), Sv. Jurij ob južni železnici, Črensovci, Gornji grad, Črna, Šmarje pri Jelšah.

6. maja: Šmarje pri Ljubljani, Veržej, Martinjaci.

7. maja: Sevnica.

8. maja: Toplice pri Novem mestu, Sv. Miklavž v Polju.

9. maja: Dravograd.

Tedenski tržni pregled

ŽIVINA. Na zadnjem mariborskem živinskem sejmu so bile za kilogram žive teže naslednje cene: debeli voli 8:50 do 9 Din, poldebili voli 7:75 do 8 Din, biki za klanje 8:50 do 8:75 Din, klavne krave debele 8 do 9:50 Din, plemenske krave 5 do 7 Din, krave za klobasarje 4 do 4:75 Din, molzne krave 5 do 8 Din, breje krave 5 do 8 Din, mlada živina 8 do 8:50 Din. Mesne cene (za 1 kg): volovsko meso I. vrste 18 do 20 Din, II. vrste 16 do 18 Din, meso od bikov, krav, telic 10 do 14 Din, telečje meso I. vrste 20 do 25 Din, II. vrste 16 do 20 Din, svinjsko meso sveže 15 do 28 Din.

ŽITO. Na ljubljanski blagovni borzi so ponujali 28. aprila (za 100 kg; postavljeno na slovensko postajo): p š e n i c o, baško, po 245 do 257:50 Din, r ž, baško, po 202:50 do 205 Din, t u r š č i c o, baško, po 142:50 do 145 Din, j e č m e n, baški, po 162:50 do 165 Din, o v e s, baški, po 180 do 185 Din, m o k o «0» po 400 do 405 Din.

JAJCA. Na zunanjih tržiščih živahno povpraševanje. Zato se je nakupna cena malo okrepila. Pri nas plačujejo eno jajce povprečno po 72 par in morda še malo več.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili zadnje dni v v a l u t a h za:

1 dolar okrog 56:20 do 56:40 Din;

dne 28. aprila v d e v i z a h za

100 šilingov 795:50 do 798:50 Din;

«Ti?» ga je pogledala zaničljivo.

«Jaz», ji je odvrnil. «Poglej mi v oči, ki se ne umaknejo nobenemu očitku.»

Dekle je povsilo obraz. Ni ga hotelo pogledati, ker ni pričakovalo resnice, ampak laž in prevaro.

«Priznam, da z Albinom nisva bila posebna prijatelja.»

«Albin, tega vendar ne nameravaš. Tavželj me sovraži, Bog mu odpusti. S takimi ljudmi ne sklepaj sorodstva.»

«Oče, Minka ima drugačno srce. Prava mučenica je pri svojem trdosrčnem očetu.»

«Odnehaj, ako hočeš dobro nam in samemu sebi. Tak zakon bo preklet, ne pa blagoslovljen.»

«Ne morem, oče. Z Minko sva že dolgo zaročena. Spoznal sem njeno zlato srce, ki je več vredno nego bogastvo. Rešiti jo hočem trpljenja, zakaj Tavželj je nedavno razkril najino prijateljstvo ter ga hoče siloma razdreti. Med nama je izdajalec, ki neprenehoma spletkari...»

«Beži, sinko! Boj se posledic.» Brinjar se je zasolžil, vele kočene roke so se mu tresle od slabosti. (Dalje prihodnjič.)

Primerjajte

naše pomladanske plašte, obleke in moške obleke lastnega izdelka z drugimi; kupili boste pri

DRAGO GORUP & Co.

Ljubljana

Miklošičeva cesta št. 14

100 nemških mark 1348'50 do 1351'50 Din;
 100 madžarskih pengov 987 do 990 Din;
 100 italijanskih lir 295'17 do 297'17 Din;
 1 dolar 56'42 do 56'62 Din;
 100 francoskih frankov 220'79 do 222'79 Din;
 100 češkoslovaških kron 167'06 do 167'86 Din.
 Istočasno se je trgovala Vojna škoda po 421 Din, investijsko posojilo pa po 87 Din.

Kratke vesti

== Nevarnost za nadaljni obstoj našega hmeljarstva. Že zadnji dve leti smo pri skrajno nizkih hmeljskih cenah hudo občutili nemško carino na uvoz hmelja, ki znaša 8½ Din pri kilogramu. Ker je kriza zajela tudi nemško hmeljarstvo, ga namerava Nemčija ščititi s tem, da poviša že sedaj visoko carino za tuj hmelj na 21 Din. Vemo, kake cene nam more nuditi Anglija, ki ima tudi tako visoko carino (24 Din), zato je pričakovati prav tako od nemških kupcev slabih cen. Edino upanje je še, da Francija in Belgija ne dovolita zvišanja nemške uvozne carine v svojih pogodbah z Nemčijo, ker hmeljska carina 8½ Din v naši pogodbi z Nemčijo stoji in pade s tema pogodbama. Kako se bo ta važna zadeva končala, bomo še poročali.

== Kmetijska razstava v Kölnu. V času od 27. maja do 1. junija t. l. bo v Kölnu na Nemškem potovalna kmetijska razstava, ki bo nudila obiskovalcem v vseh kmetijskih panogah mnogo zanimivega. Razstavljenih bo okrog 3000 glav najboljših plemenske živine vseh vrst, do 9000 komadov različnega kmetijskega orodja, strojev in instrumentov ter velika množina vseh mogočih kmetijskih proizvodov najboljšee kakovosti. Ta razstava je posebno važna ne samo za tiste kmetovalce, ki si žele nabaviti najmodernejših kmetijskih strojev, plemenske živine itd., ampak tudi za tiste kmetijske strokovnjake in praktične kmetovalce, ki se zanimajo za najnovejše iznajdbe in pridobitve v prid umnega kmetijstva. Glede na to priporočamo to zanimivo razstavo, da jo obišče čim več naših kmetovalcev in kmetijskih strokovnjakov. Podrobnejša pismena pojasnila glede razporeda razstave daje ministrstvo za kmetijstvo, oddelek IV., v Beogradu.

DOMAČE NOVOSTI

* **Letovanje kraljevske rodbine v Splitu.** V kratkem pride Nj. Vel. kraljica Marija s prestolonaslednikom Petrom ter princema Tomislavom in Andrejem na letovanje v splitsko okolico. Visoki gostje bodo bivali v penzionatu «Split» na Mejah. Kraljevska rodbina ostane v splitski okolici približno mesec dni.

* **Slovenski slikar slika predsednika Združenih držav.** Kakor javlja ameriško slovensko časopisje, je bil naš rojak slikar Božidar Jakac iz Ljubljane, ki se že od lanske pomladi muči v Ameriki, nedavno povabljen, da naslika predsednika Zedinjenih držav Hooverja.

* **Selitev preko Jesenic v tujino.** V mesecu marcu se je izselilo preko Jesenic v Francijo 262, v Belgijo 447, Holandijo 127, Luksemburg 26, Nemčijo 28, Češkoslovaško 14 in Švico 22 ljudi; v prekomorske države pa: v Zedinjene države 178, Argentino 373, Kanado 510, Uruguay 12, Brazilijo 5, Chile 7 in Peru 5 naših državljanov.

* **Kočevski občinski odbor razpuščen.** Sreski načelnik v Kočevju gosp. dr. Friderik Loger je poklical te dni k sebi kočevskega mestnega župana gosp. Ivana Lončarja in mu predložil dekret, s katerim kr. banska uprava razpušča dosedanji občinski odbor in postavlja za vladnega komisarja mestne občine višjega finančnega svetnika gosp. Maksa Kostanjevca. Vladnemu komisarju je pridržen tudi sosvet, v katerem so imenovani gg.: dosedanji župan Ivan Lončar, vinski veletrgovec Robert Ganselmayer, mestni župnik in dekan Ferdinand Erker, šolski upravitelj Božidar Betriani, sreski šolski inspektor Alojzij Peterlin, odvet-

nik dr. Janko Lavrič, odvetnik dr. Ivan Sajo-
 vic, trgovec Matija Rom, gostilničar Avgust
 Verderber in gostilničar Rajmund Erker.

* **Izlet ameriških Slovencev v domovino.** Slovenska narodna podpora, katere sedež je v Chicagu, pripravlja velik izlet naših ameriških rojakov v staro domovino v juniju in juliju.

* **Smrtna nesreča slovenskega akademičnega slikarja v Londonu.** Pred kratkim je povozil v Londonu neki motociklist akademičnega slikarja gosp. Frana Sterleta, našega rojaka, ki se je nahajal v Londonu na študijskem potovanju. Ponesrečenec, priljubljen naš slikar, je bil takoj prepeljan v neko londonsko bolnico. Spočetka je obstojalo upanje, da bo njegova močna natura prebolela hude poškodbe, toda usoda je hotela drugače. Banska uprava v Ljubljani je prejela v torek od našega poslaništva v Londonu obvestilo, da je gosp. Fran Sterle podlegel poškodbam. Pokojnik je bil star šele 41 let. Rojen je bil v Dolenji vasi pri Cerknici. Bodi mu lahka tuja zemlja! Časten mu spomin!

* **Še vedno se vračajo ujetniki iz Rusije.** Na velikonočno sredo se je vrnil po 16 letih iz Rusije v Krašnjo pri Lukovici Janez Grilc. Za Božič 1914. je bil ranjen in ujet od Rusov. Ves čas ujetništva je preživel v Sibiriji v mestu Omsku, kjer je bil v službi pri nekem slaščičarju. Pripoveduje, da je v Rusiji prav slabo, da še črn kruh prodajajo na karte. Boljševiki zatrjujejo, da v dveh mesecih sploh ne bo nobenega zvona in nobene cerkve več v vsej Rusiji. Kmetije obupujejo in postajajo malomarni, upreti se pa še ne upajo. Grilc pripoveduje, da je še mnogo Slovencev v Rusiji, ki ne morejo domov, ker nimajo ne denarja in ne pravice (papirjev) od doma. Šele, ko je dobil preko našega poslaništva v Varšavi potrebne papirje, se je usedel na cvetni četrtek v Omsku na brzovlak in se je vozil 10 dni do doma, kar je glede na silno oddaljenost prav malo. Ko se je najedel domačega kruha, je ves prevzet vzkljnil: Čez domači kraj ga ni!

* **Smrt rojakinje na Westfalskem.** V Gladbecku na Westfalskem je na velikonočno nedeljo umrla gospa Jera Urhova, rojena Hribarjeva, mati tukajšnjega čevljarkega mojstra g. Urha, v starosti 70 let. Rajnka se je s svojim sinom že pred leti z Gorenjskega izselila v slovensko naselbino pri Gladbecku. Blag ji spomin!

* **Ameriške novice.** Največja slovenska banka v Ameriki The North American Trust Co. je pred kratkim proslavila desetletnico svojega obstoja. Dne 3. aprila 1920. je v Clevelandu odprla svoje bančne prostore s skromnim kapitalom 125.000 dolarjev. Voditelji banke, sami izkušeni gospodarji, so se z vso vnemo lotili dela, da dvignejo ta slovenski denarni zavod na trdno podlago in mu zasigurajo bodočnost. Tamkajšnji slovenski živelj je v tej banki našel potrebno oporo. Po prvem desetletju razpolaga ta slovenski denarni zavod z lepim premoženjem šest milijonov dolarjev. Ta denar je skoro izključno samo slovenski. — Nedavno je umrl v Collinwoodu rojak Franc Zupančič, star 58 let, rodom iz Podturna pri Toplicah. V Ameriki je bival 36 let. Zapušča ženo in šest odraslih otrok. — Na cesti je bil od avtomobila povožen do smrti Ivan Šmajdek, star 59 let, doma iz Šmihela na Dolenjskem. — V garaži za popraviljanje avtomobilov se je smrtno ponesrečil Pavel Jerina, rodom iz Preserja. V Ameriki je bil devet let.

* **S trebuhom za kruhom se je odpeljalo te dni okrog 1000 delavcev iz Maribora preko Avstrije v Francijo.** Večinoma so bili iz Hrvatske, Slavonije in Vojvodine, med njimi tudi več Slovakov. Nekateri so odšli z rodbinami.

* **Pojavi škrlatinke in mumpsa v okolici Maribora.** Za Mariborom, kjer se z nastopom pomladi ne pojavljajo več tako pogosti primeri obolenja za škrlatinke, se je bolezen pričela oglašati ponekod na deželi. Tako je bilo v zadnjih tednih najavljenih več primerov v Slovenskih goricah in tudi na Dravskem polju. Zadnje dni pa se je tudi mumps prenesel iz mesta v okolico. Ponekod je za to sicer opasno boleznijo

obolelo mnogo otrok, znani pa so primeri, da se je mumps prijel tudi odraslih. Zdravstvena oblastva so povsod ukrenila potrebno, da se nadaljnje širjenje prepreči.

* **Zgodnje kresnice.** Pri Celju so eno zadnjih noči opažali kresnice, kar je izreden pojav, saj se te živalice pokažejo navadno šele ob kresu.

* **Okovan mrlič.** Ko so na pokopališču v Kranjski gori kopali jamo za zadnje počivališče umrlega g. Janeza Hlebanje, posestnika na Srednjem vrhu, so na veliko začudenje našli komaj pol metra globoko okostnjak moža, ki je imel noge v gležnjih in roke v zapestju okovane v težke železne okove. Novica te strašne najdbe je šla hitro od ust do ust ter privabila mnogo vaščanov na pokopališče. Vsi so začudeni ogledovali skrivnostnega mrtveca ter ugibali vse mogoče. Eni menijo, da je bil pokopan že pred davnimi časi, drugim pa se zdi, da je to žrtev kakega zločinca med svetovno vojno.

* **Deček utonil v Savi.** Nedavno sta 12letni Milan in 15letni Drago prosila svojega očeta Štefančiča, čuvaja postajališča Radeče, naj jima dovoli, da se s čolnom vozita po Savi. Sicer nerad je Štefančič končno dovolil. Čez nekaj časa pa se je slišal s Save klic na pomoč. Čoln se je prevrnil. Dvanajstletnega Milana so pograbili valovi. Njegov brat, ki zna plavati, se je zaman trudil, da bi ga rešil. Ponesrečeni deček je posecal sedmi razred osnovne šole v Radečah ter bil marljiv učenec. Hudo prizadetim staršem naše sožalje!

* **Požar zaradi otroške neprevidnosti.** Na velikonočno popoldne je zgorela posestniku Petru Koku v Žikarjah pri Sv. Barbari v Slovenskih goricah hiša s hlevom in pritliklinami. Požar je zakrivil neki 7letni deček, ki je vrtil kos zarezega oglja, ki ga je vzel z bližnjega gorišča, katero so uporabljali za razžarjanje kuščarja pri streljanju s topiči; pri lahkomiselnem vrtenju je dečku odletelo ogelje v slamnato streho in jo vžgalo. Da se ni požar razširil, je zasluga orožniškega komandirja g. Laha od Sv. Barbare, ki je takoj organiziral obrambo sosednjega, komaj 7 metrov oddaljenega hleva. Upepeljeno poslopje je bilo zavarovano komaj za 5000 Din.

* **Nezgodna motociklista.** Pretekli četrtek popoldne se je pripeljal v smeri proti Gaberju pri Celju na svojem novem motornem kolesu ključavničarski mojster Franc M. iz Rečice ob Savinji. Na zadnjem sedežu je sedela njegova žena. Ker je vozil precej hitro in je še neizvežban vozač, se je na cestnem križišču pred Ljudsko posojilnico zaletel v mestni škropilni avtomobil. Avto je ostal nepoškodovan, istotako tudi oba motociklista, pač pa je dobil občutne pokvare novi motocikel.

* **Smrtna nesreča marljivega gospodarja.** Na veliko soboto popoldne je posestnik Josip Režek iz Krašnjega vrha pri Metliki popraviljal pešpot poleg svojega poslopja. Ker je bila zaradi deževja zemlja precej razmočena, se je odvalil od pečine kamen, ki je Režka podrl; ker je svet hribovit in strm, se je Režek zvalil s kamnom vred nad 60 metrov daleč navzdol, kjer je obležal hudo poškodovan. Zlomilo mu je levo nogo, odrlo desno, dobil pa je tudi tako hude poškodbe na glavi, da je čez dobre pol ure na svojem domu umrl. Ponesrečenec, ki je bil 46 let star, zapušča ženo Ano in pet otrok, med njimi tri nedorasle. Nesreča je zbudila splošno sočutje z družino, ker je bil Režek znan kot dober gospodar.

* **Avto zadel v kolesarja.** Te dni je vozil proti Staremu trgu avto Ljubljana gospoda Medveda. Od nasprotne strani pa sta se v istem času pripeljala s kolesoma orožnik trebanske postaje g. Košir in tik za njim mizarjski mojster g. Leopold Kužnik iz Velike Loke. Dočim je vozil orožnik pravilno po desni strani, se je Kužnik držal malo preveč leve strani, kar je postalo zanj usodno. Ko je Kužnik nenadoma zagledal drveči avto, je hotel zaviti bolj na desno, toda avto ga je že s kolesom vred zbil na tla. Kužnik je dobil občutno rano na čelu ter se je močno pretresel.

* **Žrtve prazničnega streljanja.** Na veliko nedeljo se je pri streljanju s pištolo ponesrečil na Gornjem Tinskem pri Šmarju 23letni posestnikov sin Vinko Ranzinger. Strel mu je preluknjal levo roko. Isti večer se je pripetila druga slična nesreča na Humu ob Sotli. Delavec Josip Božič iz Klenovca je tako neprevidno streljal s pištolo, da je z eno kroglo zadel 31letnega steklarskega Alberta Kunštka v desno nogo. Oba poškodovanca sta bila sprejeta v celjsko javno bolnico.

* **Toča na Dravskem polju.** V nedeljo se je ob priliki nenadne nevihte, ki je popoldne obiskala tudi Maribor in okolico, vsula v okolišju Slovenske Bistrice in Gornje Polskave debela toča, ki je povzročila na drevju, v vrtovih in na zgodnjih posevkih zelo občutno škodo. V Mariboru so imeli samo kratek, a hud naliv z grmenjem in bliskanjem, ki pa je kulturam še koristil.

* **S kolesom pod osebni avtomobil** je prišel 50letni posestnik Dragotin Mraz. Na znanem klancu Pobreške ceste pri Mariboru se je zaletel v neki osebni avtomobil. Padel je tako nesrečno, da si je močno ranil glavo, a kolo se je razbilo do nerabnosti. Šofer osebnega avtomobila je ponesrečenega kolesarja odpremil v splošno bolnico.

* **Z desno roko v stroj za mešanje gline** je prišel po nesreči 29letni delavec Ivan Topolovec v tovarni Dervušek v Mariboru. Stroj je siromaku roko do lakta popolnoma zmečkal. Ponesrečenca je rešilni avto takoj odpeljal v splošno bolnico.

* **Dve nesreči pri Št. Pavlu v Savinjski dolini.** Na veliko noč je povozil v Dolenji vasi pri Št. Pavlu posestnik K. A. 85letno Leberjevo mamo tako nesrečno, da ji je zdrobil levo nogo nad gležnjem. Prepejali so jo v celjsko bolnico. Istotam je te dni nasadila krava, ker je bila besna, ko so ji vzeli teleta, gospodinjo Skokovo na roge, ji razparala trebuh ter jo vrgla preko sebe. Ker drobovje na srečo ni ranjeno, je upati, da bo bolnica okrevala.

* **Nesreča zaradi splasenega konja.** Te dni se je pripetila v Borovnici huda nesreča. Posestniku Francu Suhadolniku se je splasil konj. Pri tem je sunek voza podrl domačo deklo na tla, da je šel voz čeznjo. Zaradi padca je dobila dekla hude notranje poškodbe in so jo morali odpeljati v bolnišnico.

* **Letalska nesreča pri Zidanem mostu.** Te dni se je v Loku pri Zidanem mostu pripetila velika letalska nesreča. Nad Loko je letelo vojaško letalo letalskega oddelka v Zagrebu. V motorju pa je nastala napaka in letalo se je moralo spustiti na tla. Sreča je bila še, da je letalo letelo precej nizko. Pri prisilnem pristanku se je letalo popolnoma razbilo. Narednik Breznik je bil ranjen, mehanik pa je bil le malo poškodovan.

* **Dve nesreči.** Na velikonočno nedeljo opoldne je po naključju eksplodiralo pol kilograma smodnika v roki 23letnemu učnemu kopaču v premogovniku Ignacu Drenskemu iz Kostela pri Pregradi. Iz cigarete, ki jo je imel v ustih, se je utrnila iskra in vžgala smodnik. Drenski, ki je dobil strašne poškodbe na obeh rokah in na glavi, je bil prepeljan v celjsko javno bolnico. V bolnico so prepeljali tudi 36letnega malega posestnika Franca Dobnika s Sladke gore, ki je dobil hude opekline pri požaru svoje hiše, ko je skušal kljub silnim plamenom rešiti iz gorečega poslopja še nekaj predmetov.

* **Vožnja v smrt.** Pri Krmelju se je dogodila huda avtomobilska nesreča, ki je zahtevala smrtno žrtev. Šofer Jože Makše se je po dolgem prigovarjanju odločil, da je odpujal veselo mlado družbo na izlet. V tej družbi sta bila tudi Rudolf Maršnik in ključavničar Maks Jeler. Dva kilometra od Krmelja blizu Birne vasi je zašel avto s prednjimi kolesi v globoke vdrtine. Ob nezgodi je Jeler, ki se je pripravljaj na šoferski izpit, hotel pomagati ter je zgrabil za volan. V naglici pa se je njegov poskus usodepolno izjalovil. Avto se je prevrgel v mimo tekoči potok Ribnica preko štirih ob-

cestnih kamnov. Pod seboj je vozilo pokopalo Jelerja in Maršnika. Šofer Makše pa je bil v velikem loku vržen preko potoka, kjer je obležal za nekaj trenutkov nezavesten. Kmalu pa si je opomogel ter je z največjim naporom privzdignil avtomobil in še pravočasno potegnil izpod njega Maršnika, ki mu je pomagal izvleči še Jelerja. Ta pa je bil že v zadnjih zdihljajih. Oni, ki so ostali v avtomobilu, so bili nepoškodovani. Šofer Makše je tekel takoj po zdravniku v Krmelj, a je zdravnik našel nesrečenega Jelerja že mrtvega. Jelerjevo truplo so prepeljali v Šmartno pri Sevnici, kjer je bil pokopnik doma.

* **Požar v Filovcih.** Noč na 23. aprila je bila v Filovcih polna groze. Zgodaj zjutraj se je nenadoma zaslíhal po vasi krik. Gorela je hiša vdove Ane Berdenove. Še preden so začeli gasiti, je plamen objel tudi hišo soseda Štefana Horvata. Kmalu je pet brigadnih brigadno vodo v plamen. Zgorelo je vse, samo živino so rešili. Kako je požar nastal, ni znano. Domneva se, da je bil podtaknjen iz maščevalnosti.

* **Avto do smrti povozil otroka.** V Tremeljah pri Celju je te dni povozil neki celjski avtomobilski izvošček štiriletnega sinčka služkinje Julijane Zdovčeve iz Petrovč. Deček se je nenadoma pognal k avtu in mu je levi avto blatnik zdrobil glavo. Šoferja ne zadene nikaka krivda. Potrebno bi bilo pač, da bi starši ob prometnih cestah malo bolj pazili na otroke.

* **Najden utopljenec.** Na velikonočni torek je patrolja ptujske orožniške postaje našla v Vičavi, občina Krčevina, truplo neznanega okrog 60letnega moškega. Dozdeva se, da gre najbrže za eno in isto osebo, katera je v samomorilnem namenu nedavno skočila v Dravo v Rušah pri Mariboru in ki je na bregu pustila suknjo in klobuk.

* **Samomor v Dravljah.** Preteklo soboto se je v Dravljah obesila neka ženska, ki so jo našli otroci visečo na nekem kozolcu. V obehški so spoznali 66letno posestnikovo in mizarjevo ženo Marjeto Trampuževo iz Dravelj. Trampuževa je bila že dalje časa prej potrta in zmedena in zato je najbolj verjetno, da je dejanje izvršila v duševni zmedenosti.

* **Modras ga je pičil v ustnico.** Nedavno so v Metliki k zdravniku pripeljali na vozu iz Ratoviča Andreja Zorečiča, rodod iz Kostanjevca pri Sočicah, s strašno zatečeno glavo. Nesrečni človek je kot dninar delal po okoliških vaseh. Možak ima navado, da se igra s strupenimi kačami. Tako je tudi te dni ujel modrasa ter ga privezal na palico. Hotel se je z njim producirati. Ker ga modras ni hotel ubogati, mu je pihnil v žrelo, pri tem pa se je modras zagnal proti njemu in ga pičil v zgornjo ustnico. Okrožni zdravnik v Metliki mu je takoj vbrizgnil več injekcij proti strupu.

* **Vlomilec v kapelici.** Razburljiv dogodek se je pripetil nedavno ob treh zjutraj v kapelici na starem pokopališču v Novem mestu. Ko si je hotel policijski stražnik žnidaršič, ki je imel nočno službo v svojem okolišju, pri službenem obhodu skrajšati pot, je stopil z Ljubljanske ceste na pokopališče in hotel kreniti po pokopališki cesti mimo kapele na cesto pred pošto. Prišedši do kapele je opazil pred njo par čevljev in precej razbitega stekla. Takoj se mu je porodil sum, da je bilo vlomljeno v kapelico in da mora biti vlomilec še v njej. Na klic, kdo se nahaja v kapelici, se ni nihče odzval. Žnidaršič je nato odprl s silo kapelčna vrata in zagledal v kotu poleg oltarja pod klopjo skritega srednjevelikega neznanca, ki je nenadoma napadel stražnika in ga hotel razorožiti. Žnidaršič se je končno posrečilo, da se je izvil iz objema drznega vlomilca. Stražnik je nato zagrabil pendrek in začel obdelovati zlikovca, dokler ni ta popustil, na kar ga je stražnik uklenil in odvedel na stražnico. Na stražnici so ugotovili, da je neznanec Janez Rugel, rojen leta 1882., doma iz Mirne in že večkrat kaznovan zaradi raznih deliktov. Kaj je iskal v kapelici, ni hotel povedati. Sicer pa je bilo jasno, da je nameraval izropati tamkaj

se nahajajočo skrinjico, ki jo je že razbil in odprl. Aretiranec se je delal neumnega in je odgovarjal na vprašanja zelo zmešano. Hotel se ni niti spomniti, kje je bil ponoči in da se je suval s stražnikom. V celici se je slekel do golega, češ, da obuja kesanje. Rugel je bil izročen sodišču v nadaljnje postopanje.

* **Huda obsodba dveh nevarnih vlomilcev.** Kazenski senat v Mariboru je obsodil te dni nevarna vlomilca in tatova, 22letnega pekovskega pomočnika Adolfa Pintarja in 30letnega ključavničarskega pomočnika Filipa Juga, vsakega na pet let težke ječe (robije) ter na pet let izgube državljskih pravic.

* **Žrtev slaboumnika.** V ljubljansko bolnico so pripeljali nevarno poškodovanega Ivana Klemenčiča iz Doba pri Litiji, katerega je te dni nekoliko slaboumni Kastelic iz Doba brez pravega povoda napadel in s kolom premlatil. Zdrobil mu je levo ramo ter zlomil desno roko.

* **Žalostne posledice fantovskega pretepa.** V nedeljo je nastal v Zgornjem Tuhinju velik pretep. Sprli in stekli so se fantje iz Vaš in Zgornjega Tuhinja. Pri pretepu so se posluževali kolov, ojníc in motik. Posledice pretepa so bile žalostne. Na bojišču sta obležala smrtnonevarno ranjena brata France in Ivan Anžič. France je dobil tri udarce z motiko po glavi. Razbito ima vso lobanjo in so nezavestnega pripeljali v ljubljansko bolnico. Brat Ivan ima pretresene možgane. Pretep je baje nastal zaradi nekega dekleta, glavni krivec pa je bil nedvomno alkohol. Orožniki v Zgornjem Tuhinju so uvedli obširno preiskavo.

* **S sekuro po glavi.** Te dni so se v Črešnjecih pri Litiji fantje v pijanosti sprli in stekli. Med preprirom je Anton Stermec s sekuro opazil 23letnega posestnikovega sina Franca Ambroža in ga hudo poškodoval. Ambroža so prepeljali v bolnico.

* **Vlomilci v okolici Sv. Jurija ob Ščavnici.** Drzna vlomilska tolpa povzročila prebivalstvu pri Sv. Juriju ob Ščavnici in bližnjih krajih mnogo razburjenja. Nedavno je bil izvršen vlom v trgovino Čeh v Ljutomeru, kjer so vlomilci odnesli različno špicerijsko in drugo blago, te dni pa so poskusili svojo srečo v okolici Sv. Jurija ob Ščavnici. V noči od 21. na 22. aprila je bilo vlomljeno v trgovino usnjarskega podjetnika Mihaela Dermote v Biserjanah. Vlomilci so vdrlí v trgovino skozi izložbeno okno na ta način, da so z močnim debelim drogrom izruvali močen železen okvir in napravili odprtino. Spravili so se takoj nad blago, ki se je nahajalo v trgovini. Svoj posel so vlomilci opravili čisto neopaženo ter pobegnili v temno noč. Vlom je šele zjutraj opazila služkinja, na kar je bila zadeva javljena orožništvu pri Sv. Juriju ob Ščavnici.

* **Vlom v trgovino.** Te dni zgodaj zjutraj je bilo vlomljeno v Goričanah v trgovino Kokalj. Vlomilci so bili sicer prepodeni od tovarniških delavcev, vendar so odnesli precej blaga. Pred vlomom v trgovino so zlikovci vdrlí v gostilno gosp. Možine v sosednji vasi Ladiji, kjer so se za svoj posel hoteli okrepčati, vendar niso napravili večje škode, ker so bili tudi pregnani. Domači orožniki so se takoj lotili zasledovanja zlikovcev.

* **Aretacija vlomilcev iz Avstrije v Mariboru.** Zadnje dni so v Mariboru aretirali več oseb, med njimi okrog 40letnega tesarja Antona Rižnarja in dva njegova pomagača, ki so osumljeni vloma, izvršenega pri trgovcu Gatschneckerju v Gradišću (Schlossbergu) pri Lučanah. Oblastva so na sledu tudi že vsem ostalim storilcem.

* **Napad na Vinjem vrhu.** Pred dnevi je bil napaden posestnik Maznik in je bil obdolžen napada Jože Kostrevec. Kakor je dognala preiskava, ni bil napadalec Kostrevec, temveč posestnikov sin Janez Hostar, ki je sam priznal svojo krivdo. Proti Kostrevcu je kazensko postopanje ustavljeno.

* **Tatvine v Črni.** V Črni je te dni nekdo vlomil v hlev gostilničarja Ivana Kobla in

ukradel devet belih kokoši, nakar je zaklal mlado svinjo in jo tudi odnesel. Dalje je bržkone isti zlikovec ukradel isto noč tudi posestniku Josipu Ježu v Črni z dvorišča nekaj perila.

* **Umor tovarniške delavke.** Kakor smo že poročali, so našli nedavno v gozdu pri Šoštanju mrtvo tovarniško delavko Marijo Cavnikovo. Raztelesenje je dognalo, da je bila nesrečna mladenka umorjena z ostrim okroglim predmetom in da je bila zadeta naravnost v srce. Morilca menda še niso prijeli.

* **Napad z nožem.** Na velikonočno nedeljo zjutraj sta popivala v gostilni pri Gričarju v št. Andražu pri Velenju dva delavca, zaposlena pri gradnji ceste Polzela—Velenje. Bila sta to Mesarič Jožef iz Lipovcev v Prekmurju in Šifrer Karel iz Mojstrane na Gorenjskem. Prekrala sta se zaradi nekih verskih zadev. Šifrer, ki je bil že precej vinjen, se je v svoji razburjenosti med preprirom zagnal v Mesariča in ga sunil z nožem za vrat. Zadal mu je pod levim ušesom veliko rano, komaj za pol centimetra od glavne žile. Iz Velenja pozvani zdravnik dr. Žižek je Mesariča obvezal in ga prepustil domači oskrbi. Šifrerja so zaprli.

* **Pri zastajajoči telesni potrebi,** napetem trebuhu, odvisni želodčni kislini, glavobolu, razdražljivosti, tesnobnem občutku, splošni slabosti in utrujenosti odvaja naravna «Franc Jožef-ova grenčica» v želodcu in črevesu nabrane zaostanke prebave in prepreči v mnogih slučajih, da se ne pojavi vnetje slepiča. Najznamenitejši zdravnik tega stoletja so se posluževali «Franc Jožef-ove vode» pri možeh, ženah in otrocih z največjim uspehom. — «Franc Jožef-ova grenčica» se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

PREKMURSKI GLASNIK

Prekmurci radi čitamo «Domovino». Iz Puconcev nam pišejo: Pozdravljamo vas, gospod urednik, in obžalujemo, da se tudi v Prekmurju dobe mračni ljudje, ki jim je na poti «Domovina», kakor ste pisali v številki 17. v članku «Gonja proti Domovini». Mi Prekmurci v pretežni večini radi čitamo naš ljubi tednik «Domovino». Pisec teh vrst je pridobil že več naročnikov, ki mu vsi zagotavljajo, da je «Domovina» najboljši glasnik za nas Prekmurce. Poudariti še moramo tudi, da nas je v občini Puconci že lepo število naročnikov, ki se pa še vedno množe.

Zatiranje koruznega molja. Prejeli smo: Največji škodljivec koruze je koruzni molj, ki v obliki gosenic razjeda steblo in prav tako storže koruzne rastline. V koruznem stebelu gosnica tudi prezimi. Pomladi se zabubi in po 15. maju izleti kot odrasel metulj, ki zleže na nežni mladi koruzni bilki svoja jajčeca, iz katerih se zopet razvijejo škodljive gosnice. Edina možnost borbe proti temu škodljivcu je uničenje vseh ostankov lanske koruznice do najkasneje 15. maja. Iz tega razloga odreja sresko načelstvo v Murški Soboti na podlagi zakona o zatiranju rastlinskih škodljivcev, da mora vsakdo, ki do 15. maja ni uporabil zadnjih ostankov koruzne slame, to takoj sezgati. Kdor tega ne stori, se kaznuje v smislu določil tega zakona.

Licenciranje bikov v srezu Murška Soboti se je vršilo v času od 1. marca do 22. marca na šestnajstih krajih. Vsega skupaj je bilo prignanih 524 bikov; sposobnih je bilo 263 ali 50%. Ostali so bili deloma premladi, deloma križanci, večina pa preslabo razviti. Kakovost sposobnih bikov je bila različna, povprečno srednje dobra. Od 122 občin sreza manjka v 54 občinah skupaj 67 bikov na zakonito predpisano število. Prvi dan licenciranja je bil navzoč sam šef kmetijskega odseka banovine inž. Zidanšek. V komisiji pa so bili en zastopnik kmetovalcev, sreski veterinarski in sreski kmetijski referent.

JAVNA ZAHVALA.

Podpisani se zahvaljujem Jugoslovenski banki «Slaviji», zavarovalnici proti požaru, ki mi je izplačala znesek 20.180 dinarjev za škodo, povzročeno po požaru, in priporočam vsem nje-nega odličnega in poštenega zastopnika gospoda Aleksandra Gergorja iz Lucove.

Za kulantno in hitro plačilo se banki «Slaviji» najlepše zahvaljujem, vsakomur pa jo najtopleje priporočam.

Neradnovci, dne 24. marca 1930.

Jožef Gomboc.

ŽENSKI VESTNIK

Nagelj

Nagelj je ena najbolj priljubljenih cvetlic, ki jo gojimo na prostem ali v lončkih kot sobno rastlino.

Nageljnove je več vrst: enoletni margaretni ali šabo-nageljni, dveletni in trajni. Kot cvetlica-lončnica pride v poštev le trajni nagelj.

Enoletne ali šabo-nageljne razmnožujemo s semenom. Seme vsejemo zgodaj pomladi v tople grede ali sejalne zabožke, sadike pa presadimo na določeno mesto na gredi. Ti nageljni so polnega in večbarvnega cvetja. Cveto pa, ako smo jih dovolj zgodaj sejali, že od srede junija pa do pozne jeseni.

Druga vrsta je dveletni nagelj. Vsejemo seme poleti ali pa jeseni v tople grede ali zabožke. Ko so sadike dovolj močne, pa presadimo na pro-

sto. Čez zimo jih je treba nekoliko zavarovati. Pomladi presadimo na določeno mesto. Cveto v juniju v enojni barvi in pisani.

Trajni nageljni pa so tisti drobni rožnati nageljčki, ki se tako lepo podajo ob robu gredic in ki zelo prijetno diše. Cveto že koncem aprila do srede junija. Razmnožujemo jih s potaknjenci in z razdelitvijo korenin. Najbolj jih je razmnoževati, ko so že odcveteli, da se potem do jeseni dobro ukoreninijo in prihodnjo pomlad spet cveto.

Druga trajna vrsta so beli nageljni z zelo blagim duhom. Cveto v prvi polovici junija. Razmnožujemo jih z razdelitvijo korenin in s potaknjenci. Razmnožujemo jih tudi najbolje, kadar odcveto. Prezimijo na prostem, a jih moramo pokriti z vejami.

Med vrtnih nageljne spadajo tudi še neke druge vrste, ki pa ne dišijo, so pa lepi za oko. To so tako zvani kitajski klinčki z enostavnim in polnjenim cvetom vseh barv. Razmnožujemo jih s semenom, ki ga nasejemo sredi maja ali pa prav zgodaj, da nam še isto leto cveto.

Nageljni ljubijo bolj težko zemljo in obilo vlage, zato jih pridno zalivajmo.

Za kuhinjo

Nadevano goveje meso. Eno kilo govejega mesa skuhaj v juhi, samo moraš dati kuhati eno uro prej, nego po navadi. Meso mora biti zelo sočno, sicer ni dobro. Eno uro, preden daš jed na mizo, vzemi meso iz juhe, ga položi na lesen krožnik in prereži na pol, a ne čisto do kraja, na kar ga napolni s temle nadevom: Polovico čebule, žličo zelenega pateršilja in pet slanih sardel prav drobno sesekljaj, potem dodaj žličo

1234567890230987654321

Krompir
890 kal.

Jajce
1560 kal.

Kruh
2400 kal.

Svinjina
3980 kal.

Sirovo maslo
7600 kal.

Ceres
9000 kal.

Številke govornijo za
jedilno mast
Schichtov Ceres

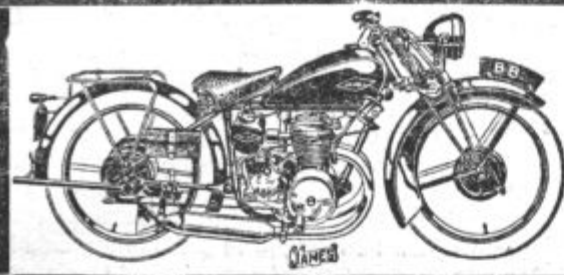
Človek potrebuje gorljivih snovi, da ohrani svojo telesno toploto in opravi svoje delo. Gorljiva toplota se meri po kalorijah. Najvažnejša živila vsebujejo na kg:

Največ kalorij vsebuje

Schichtov
Ceres
JEDILNA MAST

100% CISTA KOKOSOVA MAST

234567890230987654321

Angleški kvalitetni motocikli JAMES

Modeli 1930 ravnokar dosepi 175, 200, 350 in 500 ccm. Zahtevajte prospekte.

Plačline olajšave. Generalno zastopstvo in skladišče rezervnih delov.

Ljubljana, Vegova ulica 8. Telefon št. 2792.

sirovega masla in to dobro zmešaj. S to zmesjo nadevaj meso in ga z nitjo dobro poveži. V kozo pa deni 10 dek zrezanega špela, ki ga malo ocvri, nato prideni korenček in peteršilj iz juhe, a ga moraš sesekljati. Nato položi nadevano meso v kozo. Tri v trdo kuhana jajca in še dve sardeli (sardele dobiš v vsaki delikatessni trgovini) pretlači skozi sito, dodaj par žlic kisle smetane, zmešaj in polij po mesu. Nato potresi še eno pest drobtin in deni v precej vročo pečico, da se meso dobro zapeče. Pri tem meso večkrat polij s sokom, in če se je sok preveč zgostil, mu prilij še malo vode. Meso naj še peče približno eno uro. Ko je gotovo, ga razreži na primerne kose, polij s sokom in daj na mizo s krompirjem ali rižem in solato.

Dušeno goveje srce. Prereži goveje srce čez polovico, ga posoli in na špehu dobro opeci, nato ga zalij z juho, ki si jo napravila iz Maggi-jevih kock. (To je dve kocki na pol litra kropa.) Zalij toliko, da je srce pokrito, in pusti tako vreti, da postane mehko. Nato zmešaj v skodelici tri žlice kisle smetane z žličko moke in prilij to k soku. Ko je dobro prekuhan, vzemi srce iz soka, oziroma juhe, ga razreži na poljubne kosce in jih zložene na krožnik in polite s sokom daj na mizo.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

NAŠE OKRAJNE CESTE.

L a š k o, aprila.

Kakor znano, so ostanki stare strankarske nestrpnosti odvzeli pri sestavi cestnega okrajnega odbora mestu Laškemu vsako zastopstvo v tej važni samoupravni edinici. Ta zadeva do danes kljub pritožbam občine še vedno ni v redu in okrajni cestni odbor, ki je v vseh svojih oblikah od nekdanj dobival vso vzpodbudo od matične občine Laško, očitno trpi na tem okrnjenju.

Občina Laško nima prilike in možnosti posegati blagodejno v delovanje cestnega odbora, kar je na vseh krajih opažati kot skrajno kvarno za naš okraj. Dne 22. aprila t. l. pa se je vršila zaradi banske odredbe seja cestnega odbora, ki je imela dodatno kategorizacijo javnih nedržavnih cest. Ta seja se je vršila pod vodstvom gospoda sreskega načelnika, ki ga je mestno županstvo Laško, izrabljajoč to priliko, naprosilo, da si je osvojil in predlagal v sprejem naslednje nasvete in predloge:

Označbe banovinskih cest II. reda, kakor jih je objavil »Uradni list« št. 349/83, so nepravilne, netočne, segajo druga v drugo ter so gotovi deli prog po dvakrat navedeni. Zato se predlaga sprememba označb, kakor sledi: 1.) ad 62.) Trbovlje postaja—Marija Reka, 2.) ad 68.) Vrbovlje—Hrastnik—Zidani most, 3.) ad 119.) Hrastnik—Marno—Šmarjeta, 4.) ad 115.) Breg—Jurklošter, 5.) ad 117.) Laško—Št. Lenard—Mišji dol, 6.) ad 118.) Rimske toplice—Jurklošter—Dežno, 7.) Št. Peter (Radeče most)—Loka—Sevnica.

To je edino pravilna označba naših sedanjih banovinskih cest II. reda, ako se vpošteva, da je proga Radeče most—Zidani most—Laško—Celje banovinska cesta I. reda.

Predlaga se, da se uvrsti med banovinske ceste II. reda tudi cesta Sv. Marko—Podmeja (občina Trbovlje). Ta cesta veže hrastniško kotlino in sosedne kraje s cesto Trbovlje—Marija Reka—Savinjska dolina. Cesto je zgradil okrajni zastop, dolga je približno 1,5 km in je izredne važnosti za zvezo Savinjske doline s Hrastnikom in Posavjem.

Predlaga se uvrstitve občinske ceste Laško—Rečica (Huda jama), občina Sv. Krištof, med banovinske ceste II. reda. Ta cesta veže premogovnik Hudo jamo z banovinsko cesto I. reda Zidani most—Laško ter ima silno velik promet, ker se po njej dovažajo v premogovnik les iz raznih krajev in zopet les iz Rečice v Laško in Celje. Posebno se pa po tej cesti izvozi sto in sto vozov premoga v Celje in Savinjsko dolino. Občini Sv. Krištof naj se odvzame breme vzdrževanja te ceste in se ji dá možnost zboljšati ostalo svoje cestno omrežje.

Predlaga se uvrstiti med banovinske ceste II. reda cesto iz Lahomnega proti Št. Rupertu, ki je že bila poprej okrajna cesta. Občine Marija Gradec in Št. Rupert nimajo sredstev, da bi vzdrževale to cesto, ki je izpeljana po težavnem terenu. Važna pa je za naš okraj, ker spaja Št. Rupert z Laškimi in ker se vrši po njej promet s premogokopom Trobni dol. Sicer pa vodi ta cesta v podaljšku preko Kalobja v Št. Jurij ob južni železnici.

Nadaljnji predlog je, da se proge od glavne ceste do kolodvora Laško in od glavne ceste do kolodvora Rimske toplice, to so kratke proge od 150 do 200 m, uvrstijo v zmislu § 7., zakona o samoupravnih cestah, med »dovozne ceste k železniškim postajam«.

Gospod ban naj se naprosi, da določi iz nameravanega posojila za ceste za tlakovanje ceste skozi mesto Laško (približno 1 km) z granitnimi kockami potrebni znesek.

Cesta trpi zelo mnogo po živahnem prometu, vedno posipanje z gramozom pa jo je dvignilo nad hišne trotoarje in se bo morala, če se ne bo tlakovala, odkopati in znižati.

Kakor čujemo, so bil vsi ti predlogi pri seji soglasno sprejeti, želimo pa, da se tudi izvedejo v korist okraja in posebno v korist našim ubožnim občinam. Želeli bi, da bi zgoraj navedeno izmodrilo tudi one, ki so pomagali odvzeti občini Laško vsako zastopstvo v okrajnem cestnem odboru.

NOČNI POŽAR V SODRAŽICI.

S o d r a ž i c a, aprila.

V noči od sobote na velikonočno nedeljo nas je predramil iz spanja gasilski rog. Čeprav je bilo nekaj po 2. uri, je vse hitelo na mesto nesreče in v nekaj minutah je bil ves trg na nogah. Gorela je hiša posestnika Jožeta Cvara, ki stoji v tesnem kotu, obdana z raznimi drugimi stavbami, baš v sredini trga. Zlasti se je bilo bati, da se vnamejo poleg stoječe lesene gospodarske stavbe, posebno pa tik Cvarove hiše stoječa, s slamo krita Modičeva hiša.

Gasilci so bili urno na mestu z vsemi razpoložljivimi brizgalnimi in orodjem. Dve brizgalni sta bili ob gorečem poslopju in treba jih je bilo polniti z donajanjem vode, pri katerem delu se je zelo izkazalo naše ženstvo, ki vedno rado pomaga pri podobnih prilikah. Novejša brizgalna tipa »Smekal« je pa črpala in oddajala vodo iz približno 200 m oddaljene Bistrice. Trije močni curki so obivali goreče poslopje ter požar lokalizirali, tako da je bila kmalu bojazen razširjenja požara v kraju. V dveh urah je bil požar popolnoma udušen, tako da so naši pridni gasilci zopet uredili brizgalne in zvili ter oprali rabljene cevi. Cvaru so rešili, kar je bilo mogoče, tako da je zgorelo samo ostrešje. Prizadeti Cvar ima občutno škodo. Zavarovan je bil le za manjšo vsoto.

V Gasilnem domu št. 2, ki stoji blizu cerkve, je shranjena dobro delujoča brizgalna. Brez društvenega dovoljenja je pa bila založena z raznim

lesom in cerkvenim podom, tako da je bilo le težko priti do nje. Zadnji čas je že, da si župna uprava preskrbi drugo shrambo, oziroma da se že stoječa baraka podaljša na drugo stran, tako da bi služila v obojestransko svrhu.

Na veliki ponedeljek so se v cerkvi pobirali darovi za pomoči potrebnega pogorelca. Vsi tržani sočuvstvujejo s prizadetim in vsakdo bo pomagal, da si bo Cvar čimprej zopet uredil svoj dom.

ZANIMIVOSTI

× **Obilica ultraviolettih žarkov na severu.** V severnih deželah, kjer prave vročine sploh ne poznajo, rasto rastline razmeroma hitreje in bujnejše nego pri nas. Mnoge rastline cveto prej in tudi sad dozori prej kakor v naših krajih. Če bi bila za rast in razvoj rastlin odločilna samo toplota, bi moralo biti baš narobe. Sedaj prihaja vest, da so prišli učenjaki do zaključka, da je na severu kljub nizko stoječemu solncu izžarevanje ultraviolettih žarkov mnogo močnejše kakor pri nas. Kakor pa je dognano, ultravioletni žarki, ki so sestaven del solčnih žarkov, izredno pospešujejo vsako rast. Jasno je torej, da gre hitrejša in bujnejša rast ondotnih rastlin na račun ultraviolettih žarkov, katerih posledica je tudi večja množina vitaminov v tamošnjih plodovih. Zanimivo je tudi, da je v švedskem mleku in maslu mnogo več vitaminov kakor v našem.

× **Pet vlakov s potniki vred zaplenjenih.** Glavni davkar v Avon Parku v Floridi (Zedinjene države) je že večkrat zaman opominjal neko železniško družbo, naj plača zaostale davke v znesku 40.502 dolarja. Ker družba ni hotela plačati, je davkar odredil, da se prvi vlaki omenjene železniške družbe, ki se pripeljejo v Avon Park, takoj zaplenijo in prodajo na javni dražbi. Sedaj preti nevarnost, da bo pet vlakov, ki jih je davkar zaplenil, s tovorom vred prodanih na javni dražbi. Od obeh vlakov so trije tovorni, dva pa osebna. Za prve tri je še nekako razumljivo, da jih lahko prodajo z naloženim blagom vred, ker bo morala potem družba povrniti škodo blaga. Hujša je pa zadeva, kako bodo prodali oba osebna vlaka z vsebino vred.

× **3 milijone ljudi umira za lakoto.** Ameriški odbor za olajšanje lakote na Kitajskem poroča, da bo v pokrajinah Šensi in Šansi, kjer je meseca januarja umrlo od lakote dva milijona ljudi, umrlo meseca julija še nadaljnje tri milijone ljudi, če ne pride pravočasna pomoč. Sedaj se pošiljajo tja vlaki z žitom in živili.

× **Zakaj so zamorci črni.** Nedavno se je vrnil iz Afrike nemški učenjak profesor dr. Hermann, ki je raziskoval neznana gorovja v severni Libeniji. Poleg obilo drugega je profesor Hermann nabral tudi mnogo zamorskih legend in pripovedk. Med temi je zanimiva bajka o tem, kako si črnci razlagajo pojav, da so razna človeška plemena razne barve. Ko je Bog ustvaril ljudi, so bili spočetka vsi črni. Zato je ustvaril tudi vodo, ki se je v nji vsak lahko okopal in umil do popolne belote. Najprej so se skopali v čudodelni vodi bistroumni ljudje iz severnih pokrajin in postali čisto beli. Za njimi pa so prišli na vrsto Arabci in Mavri. Ali voda je bila že precej skajljena, tako da so se oprali samo na pol in ostali rjavi. Ko so se hoteli okopati še črnci, pa je voda nenadoma začela usihati in črnci so je ujeli le še toliko, da so si lahko omočili dlani in podplate. Zato imajo tam svetlo kožo, vse ostalo telo pa je črno, kakor ga je ustvaril Bog.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Smola.

Pri Cmoku se je oglasila štokrka in pustila ljubkega dečka za družinsko darilo. Prav takrat je imela svinja mladiče, katerih eden je bil slaboten in se je bilo bati, da bi poginil. Cmok ga je hotel na vsak način ohraniti pri življenju, zato ga je zavil v plenico ter ga položil v zibelko, ker je bil dojenček tačas baš pri materi v naročju.

Pa je prihitela sosedka pogledat novorojenčka. Stopila je k zibelki in da bi se prikupila, je pričela gostoleti: «Jej, kako čednega fantka ste dobili! Ves je podoben očetu...»

Nerodna zadeva.

A.: «Ločitev zakona je strašno nerodna stvar.»

B.: «Zakaj?»

A.: «Ker se mora človek prej še oženiti...»

V jezi.

Novi predstojnik (slugi, ki ga prvič sreča): «Enkrat za vselej vam pravim, da me dostojno pozdravite, če me srečate.»

Sluga: «Pro-prosim, gospod, vas nisem poznal.»

Predstojnik: «No, nikar ne delajte takega obraza, kakor da ne bi znali razločevati vola od osla...»

Zanimiv obraz.

Gospod: «Vaš obraz, gospodična, je izredno zanimiv. Kakšne narodnosti ste prav za prav?»

Gospodična: «Po materi sem Slovenka, po nekem očetovem prijatelju pa... Italijanka...»

Preveč vlomov.

Prvi blagajničar: «Res, grozno, vsak dan navrtajo vlomilci kako blagajno!»

Drugi blagajničar: «Veš, jaz pa pustim blagajno kar odprto, da mi jo vlomilci vsaj ne pokvarijo!»

Listnica uredništva

G. pri Gornji Polskavi. Žal, taka zadeva ni za tisk!

Konjice - Zreče. Objavo predavanja prepozno prejeli.

Muljovski. Bo gotovo objavljeno. Prosimo za potrpljenje!

Lünen. Prosimo, da nam ponovno pišete, če se je morda kaj izgubilo.

GRABENI INSTRUMENTI ZAHTEVAJTE BREZPLAČNI CENIK

DIREKTNO TOVARNE

MEINEL & HEROLD, Maribor 104-B.

Ako želite moj nasvet,

tedaj ostanite kakor jaz enkrat za vselej pri Fellerjevih Elsa milih zdravja in lepote (milo iz lilijinega mleka, lilijine kreme, iz rumenjaka, glicerino, boraksovo, katranovo, bri-vsko). Popolnejših za nego telesa ni! Njihovo izvr-

stno delovanje izvira iz njihovega zdravilnega sestava. — Jaz ne rabim nikdar drugih mil!

Za plemenito nego obraza jemljem ELSA-CREME-
POMADO!

Delajte tudi Vi tako — pomagalo bo tudi Vam!

5 komadov Elsa-mila na izbiro stane 52 Din franko, če se denar pošlje naprej; po povzetju 62 Din.

Dobiva se povsod. Kjer ne, izvolite naročiti naravnost pri:

EUGEN V. FELLER, lekarnar,
Stubica Donja, Elsatrj 360.

Srečen zob.

Zena (znana klepetulja): «Janez, ali slišiš? Zob sem dala izdreti!»

Mož: «Srečen zob, da je rešen bližine tvojega jezika!»

Dobro vzgojen sinko.

Z ljubljanskim tramvajem se je vozil Otožnik s svojim sinkom. Komaj si je priboril sedež ter

vzel sinka na kolena, ker zanj ni bilo mesta na klopeh.

Kmalu je vstopila mlada gospodična in se vstopila baš pred Otožnika.

Sinko je nekaj časa gledal ta prizor in ker je bil dobro vzgojen, je vstal z očetovih kolen, se obrnil proti lepotici in dejal: «Prosim, gospodična, izvolite sestti na moj prostor...»

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 7 Din. Zenitni oglas, dopisovanja in trgovski oglasi vsaka beseda 1 Din. Za pošiljanje ponudb in dajanje naslovov še posebej 2 Din. Znesek je priložiti naročila.

Oglasni oddelček «DOMOVINE», Ljubljana, Prešernova ulica št. 4.

Telefon št. 3492.

Kovači!

Najboljši trdi in mehki koks in kovaški premog Vam nudi družba «Ilirija», Ljubljana, Dunajska cesta št. 46, telefon št. 2820. 80

Morda že pokašljujete!

86
Skrajni čas je, da pustite kajenje! NIKOPROST, ki stane samo 56 Din, Vas odvadi kajenja takoj! Če ne verjamete, pridite se prepričat. Kdor naroči pet steklenic, dobi poštne prosto. Josip Lindič, Ljubljana, Komenskega ul. 17

Urarska popravila

izvršuje najceneje in najprecizneje Frane Wölling, urar, Ljubljana, Gosposvetska cesta 12. 40

Kateri Slovenec

203
v Franciji bi mi preskrbel delo in garancijo. Stroške povrnem. Jožef Karlin, Rinkel št. 11, Škofja Loka, Jugosl.

Zelodčno tinkturo

preizkušeno, proti zaprtju in drugim težkočam želodeca, priporoča dr. G. Piccoli, lekarnar v Ljubljani. 93
Oblastveno koncesionirana

Zenitna ponudba.

204
Pošten mladenič, absolvent kmetijske šole iz dobro situirane kmetijske družine želi nevesto poštene preteklosti, ki bi imela posestvo ali trgovino ali kakšno drugo nepremičnino. — Ponudbe pod «Srečen dom» na upravnishvo «Domovine» Tajnost zajamčena.

Dnevno 200, 300 dinarjev in še več

167
lahko zaslužite z delom v Vašem domačem okraju. Znamko za odgovor. «Tehna» družba, Ljubljana, Mestni trg 25/1.

Kovaci!

Najcenejši koks 100 kg . . . Din 85.—.

Pri večjem naročilu popust!

LJUBLJANSKA MESTNA PLINARNA.

Modroce

vrhne, iz Ja afrika, močno blago, Din 240, mreže, posteljne odeje, žimo, cvilih kupite najceneje pri Rudolf Sever, Marijin trg 2 v Ljubljani.

Cenjenemu občinstvu se priporoča pletilnica ki izdeluje vse vrste pretenin na debelo in drobno.

Cene zelo solidne! Postrežba točna!
ANA ZAKOSTELNY, strojno pletenje
LJUBLJANA, Kette-Murnova 8 136

TEOD. KORN, Ljubljana, Poljanska c. 8

(prej Henrik Korn) krovec, stavbeni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov in centralne kurjave, naprava strelovodov, kopalniške in klozetne naprave.

Semenski oves

zajamčeno kaljiv, švedskega izvora, kupite ugodno pri

A. VOLK, veletrgovina moke in žita
v Ljubljani, Resljeva cesta 24 64

J. Bruncič & F. Rebernik pleskarstvo in ličarstvo

LJUBLJANA, Kolodvorska ulica št. 23
izvršuje vsa pleskarska in ličarska dela po solidnih cenah. Sprejema tudi vsa v to stroko spadajoča dela na dežel.

REVMO-ISCHIAS

odpravlja pravočasno zdravljenje v kopalšču Pistyan ali doma Pistyan-ako blato ali gotovi obkladki (komprese). — Brezplačni opis in informacije:

L. SCHREIBER, Zagreb, Strossmayerov trg 1/II.

Zahtevajte brezplačni

CENIK

14 dni na poskušnjo, ako ne ugaja se vrne denar

Elegantna

plitka, dobra in cenena ura

➔ Din 99.—

3letno jamstvo.

Enaka ura v boljši izdelavi

➔ Din 120.—

3letno jamstvo. 243

A. Kiffmann, Maribor 143-c

Razpošilja se le proti povzetju.

Salonit

ZA DOKRIVANJE
STREH
ZA OBLAGANJE
STEN
ZA ELEKTRIČNE
IZOLACIJE
CEVI ZA
KANALIZACIJE

Zahtevajte cenik gratis in franko.

Birmanske ure za dečke
od Din 44.— naprej.**BIRMANSKA DARILA****H. SUTTNER, Ljubljana 5**Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine.
Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.Birmanske zapetne ure, srebrna od Din 152.— naprej.
Birmanske zapestne ure, 14 Karat zlata, od Din 296.— naprej.

Zahtevajte cenik gratis in franko.

SREBRNE VRATNE VERIZICE (Colliers) od
Din 20.— naprej. ZLATNE VRATNE
VERIZICE (Colliers) od Din 85.— naprej.Barve, lake, firnež in drugo nudi
najbolje in najceneje
„LUSTRA“ V. LAZNIK, Ljubljana
Gospodarska c. 12 (poleg restav. Novi Svet) 41Za letno sezijo se priporoča tvrdka
Ceskuti & Zajc
modna in manufakturna trgovina „Pod velbom“
LJUBLJANA, Stari trg št. 3Opekarna Direkcije državnega rud-
nika Velenje ima na razpolago**zidno opeko**zelo dobre kvalitete po ceni 470 Din za
1000 kom. franko opekarna, oziroma 500 Din
franko vagon Škale (rudnik).

Iz pisarne Direkcije drž. rudnika Velenje.

TREZVENO!

je edino sigurno delujoče, absolutno neškodljivo
sredstvo proti pijančevanju ter je prinesel že
mnogim tisočim mir in srečo v hišo. Tudi
brez vednosti pijanca uporabljiv (pomeša se
lahko v jedila in pijače). Pri zadostni uporabi
pri 95%, vseh slučajev uspeh zagotovljen.
1 doza 20 tablet 45 Din, 1 steklenica 75 Din
3 steklenice 200 Din, 6 steklenic 350 Din.

Naslov za naročila:
„AURORA“ Sekt. 59, Novi Sad, Željezniška 38

KAJENJE JE STRUP!Vsakdo se lahko igraje odvadi zdravju škodljivega
kajenja z našimi EX-tabletami. Po 14 dneh je pre-
nehal kaditi najstrastnejši kadilec, ako je uporabljal
3krat na dan EX-tablete. So popolnoma neškodljive!
1 ovoj stane 30 Din in poština. Popolna kura 5
ovojev 145 Din franko. Razpošilja po povzetju:
„AURORA“ Sekt. 59, Novi Sad, Željezniška ul. br. 38.**DVOKOLESA — teža od 7 kg naprej**

najlažjega in najmodernej-
šega tipa najboljših sve-
tovnih tovarn. Otroški vo-
zički od najpreprostejšega
do najfinjšega modela. Iz-
deluje se tudi po okusu naročnika. Sivalni
stroji, motorji, pnevmatika, posamezni deli. Ve-
lika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franko.
„TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov
Ljubljana, Karlovska cesta št. 4.

Pojasnjujočo brošuroo protinu, ishiasu, revmi, želod nih bolečinah, žolčnih ka-
menih in živčnih boleznih proti plačilu poštine 10 Din
pošlje vsakemu trpečemu vodstvo**F. TOPLAK, Ljubljana, Gerbičeva ulica 19**
pod «Radiumshema» 179

Najuspešnejše sredstvo
za rejo domače živali je
brezdvomno
MASTIN

ki pospešuje rast, odabelitev in omastitev domače, po-
sebno klavne živine. Jasen dokaz neprecenljive vred-
nosti Mastina so brezštevila zahvalna pisma! Cena
5 škat. 46 Din, 10 škat. 80 Din. **LEKARNA TRNKOCZY**
(zrav. rotovža), Ljubljana 66.

J. STJEPUŠIN
ZAGREB, JURJEVSKA 57
priporoča

boljše tamburice, strune, par-
titure, sole in ostale potreb-
ščine za vsa glasbila
Odlikovano na pariški izložbi

Ceniki franko

Živinorejci!Ko prodajate in tudi kadar kupujete na sejmu ali v hlevu
živino, imejte vselej pri sebi zanesljivo in praktično žepno
knjižico„Določanje žive teže pri govedu brez tehtnice“,
katera Vam pove brez računanja in brez vage koliko je
vaša živina težka. 168Cena knjižice je samo 10 Din, po pošti 12 Din. Dobi se
po vseh trgovinah ali pa pri založniku**J. M. VIČIČ, Ljubljana, Sv. Petra cesta 7**

Ali se želite iznebiti protina

Revmatizem

bolečin v kosteh in išiasa brez nevarnosti?

Revma je strašna in zelo razširjena bolezen, ki
se ne izogne niti bogatašu niti siromaku in iče
žrtev, kakor v palačah, tako tudi v kočah. Prerazlične so
oblike v katerih bolezen nastopa, največ boleznin pa je takih,
ki se nazivajo z najrazličnejšimi imeni, medtem pa niso nič
drugega kot **revmatizem**.Enkrat boljko kosti in členki, drugič členki
otečejo, pohabljeni roke in noge, trganje, zba-
danje v različnih delih telesa, celo oslabiljenje
vida; vse to so posledice revme in bolečin v kosteh.
Kakor so različne oblike s katerimi se bolezen
pojavlja, ravno tako številna so mogoča in ne-
mogoča zdravila, medicina, miksture, mazila itd.,
ki se trpečemu človeštvu ponujajo. Večina teh sredstev ne more
popolnoma ozdraviti, kvečjemu bolečine samo ublažiti. To, kar Vam pa
mi priporočamo je popolnoma neškodljiva zdravilna pijača, katera je že**mnogim bolnikom pomagala!**

Naša kura je izborna in deluje hitro pri zastarelih kroničnih slučajih.

Da pridobimo čim več pristašev smo sklenili vsakomur, ki nam piše
poslati popolnoma brezplačno

našo interesantno in poučno razpravo.

Kogar torej mučijo bolečine in kdor se želi teh bolečin hitro, temeljito
in brez nevarnosti iznebiti naj še danes piše na:**August Märzke, Berlin - Wilmersdorff,**
Bruchsalerstrasse Nr. 5., Abt. 21.